

Tvis fodbold

(2. del omhandlende 1970 – 2012)
(Af Jens Carlsen og Søren Henriksen)

- 2 Det sportslige
 - Ungdom
 - Udviklingen i turneringsformer
 - Seniorer
 - Old Boys
- 9 Baneforhold
- 10 Lysanlæg
- 11 Fodbold for det stærke køn – kvinderne
- 14 Indefodbold
- 15 Eksempler på bestyrelsesarbejde i 90'erne og 0'erne
 - Og så til 0'erne
- 22 75 års jubilæum
- 26 Samarbejde med omegnsklubberne
- 28 Venskabsklubber
 - Vester Vedsted i Sønderjylland
 - Dolni Benesov i Tjekkiet
- 32 Klubbens årsplan
- 34 Uddannelse af idrætsledere i Tvis i samarbejde med DBU
- 35 Formænd gennem årene
- 36 Herreseniortrænere gennem årene
- 37 Markante ledere
 - Herman Jensen
 - Jørgen Bang
- 40 Økonomi
- 43 Ledere og lederpleje
- 44 Afslutning

Det sportslige!

Ungdom.

Ungdomsspillerne har altid domineret i antal på boldbanerne, og der er gennem tiderne opnået absolut gode resultater. At opnå gode resultater har dog aldrig været det primære mål for afdelingen, idet klubben altid har været en breddeklub, hvor der var plads til alle uanset evner som boldspiller. Alle idrætsforeninger burde favne bredt, og ingen unge burde frasorteres pga. manglende sportslige evner. En frasortering med den baggrund er heldigvis aldrig sket i fodboldafdelingen i Tvis - her har alle altid været velkommen.

Miniputhold fra 1978

Bagest fra venstre: Hans Henrik Rebbe, Lars Hede, Ejvind Grønbæk, Svend Aage Jensen, (bagest) Meiner Bech, Anders Søjborg, Tom Lundager og Herman Jensen.

Forrest: Torben Køhler, Dan Jensen, ukendt, Bo Bjerggaard, Claus Eriksen og Mogens Østerholm Hansen (Mugge)

Men fodbold er jo en konkurrenceidræt, enten man kan lide det eller ej, og sådan skal det være. Det velkendte udsagn: ”Det gælder ikke om at vinde, men det gælder om at være med” holder overordnet set, men når dommeren har fløjtet den enkelte kamp i gang, ja, så gælder det altså om at score flest mål. Sådan er fodbold, og det er med garanti også det aspekt, sammen med

Pigeholdet.

kammeratskabet og fællesskabet, der fastholder interessen.

Intet hold vinder hver gang, heldigvis da, og derfor gælder det også om at lære at tabe. At vinde kan vi alle tackle, men at lære at tabe er bestemt også en vigtig del af livet. Begge oplevelser har man altid fået i en breddeklub som i Tvis, og det er en god ballast at få.

Kredsvindere i 1996.

(Øverst fra venstre: Knud Madsen, holdleder, Stine Breinhild, Malene Rasmussen, Trine Gyruup Nielsen, Maibritt Madsen
I midten fra venstre: Mia Vendelbjerg, Mette Tuholt Nielsen, Kirstine Bak, Charlotte Bæk, træner

Nederst fra venstre: Kamilla Larsen, Lone Kragelund, Birthe Bak

2 pigehold årgang 1991/92

Bagest fra venstre: Lærke Toft Sørensen (træner), Marie Suhr, Nanna Nielsen, Beckie Højris Jensen, Simone Thomsen, Desiree Jakobsen, Christine Borg, Kathrine Thornild, Kira Laugesen, Pernille Kristensen (træner) og Jens Carlsen (træner)
 Forrest fra venstre: Signe Carlsen, Susan Lind, Helle Frandsen, Lise Trillingsgaard, Maja Lind, Vivian Djørup, Anna Høj, Christina Lundgaard og Gitte Thomsen (holdleder)

Udviklingen i turneringsformer!

Før 70'erne blev klubberne udelukkende tilbudt at deltage i turneringer i 11 mands fodbold for børn og unge, og ikke yngre end 10 år. Dvs. at yngre årgange udelukkende var henvist til træning og sjældent prøvede at spille en rigtig fodboldkamp.

Det var dog ofte svært for mindre klubber, som Tvis, at samle tilstrækkeligt med spillere til et 11 mands hold, selvom man måtte slå 2 årgange sammen, og derfor var det ofte forbeholdt de store klubber at deltage i disse turneringer. Der kunne være enkelte årgange, hvor det lykkedes, og så var man glade og stolte i klubben, men det var først da Holstebroegnens Hovedkreds, dækkende Holstebro/Struer/Lemvig egnen (senere DGI Vestjylland), begyndte at tilbyde andre former for turneringer med et mindre antal spillere på banen og med andre regler, at alle børn efterhånden fik mulighed for at få en kamptrøje over hovedet som tegn på, at nu var man en del af et hold og med i fællesskabet.

Alle børn og unge møder jo frem til fodboldtræning og kampe med det ønske, at have mest mulig omgang med bolden, og 11 mands fodbold kunne sjældent tilgodese disse ønsker for de små poder. Når man er 6 – 12 år, er en 11 mands bane uoverskuelig stor, og der er regler, som er uforståelige, såsom offside osv., så ved indførelse af 7 mands turneringer i børne- og ungdomsrækkerne, og med færre regler, ramte organisationen bestemt et stort behov. Nytænkningen blev hurtigt populær og gjorde, at alle mindre klubber i omegnen tilmeldte sig disse turneringer, og børne- og ungdomsfodbolden blomstrede fra først i 70'erne.

Målene var også betydelig mindre ved 7 mands end målene ved 11 mands fodbold.

Tage Jacobsen fortæller: ”Det var en kommunal opgave at stille mål til rådighed for klubberne. Ved forespørgsel hos Holstebro Kommune først i 70'erne om at anskaffe nogle 7 mands mål til Tvis blev vi afvist med begrundelsen, at fodboldklubben HB (Holstebro Boldklub) udelukkende tilmeldte hold under JBU og da JBU ikke tilbød 7 mands fodbold, havde HB ikke brug for 7 mands mål, og derfor agtede kommunen ikke at investere i disse.

Så vi måtte starte 7 mands fodbold op med håndboldmål, inden presset fra flere andre små klubber i kommunen blev så stort, at kommunen anskaffede mål tilpasset 7 mands fodboldregler”.

JBU var som sædvanlig bagud i udviklingen og så først lyset langt senere. Først i 1991 begyndte denne organisation at tilbyde 7 mands fodbold i miniputrækkerne.

Senere er der blevet tilbudt både 5 og 3 mands turneringer, og også disse blev godt modtaget i klubberne.

I rigtig mange år har fodboldafdelingen i Tvis været i stand til at stille med minimum 1 hold i samtlige børne- og ungdomsrækker, for begge køn, og i flere år med flere hold i samme aldersklasse. Så når der var 12 – 14 ungdomshold, der skulle træne og spille kampe, var der virkelig liv på stadion.

Især i junior og ynglinge rækkerne kunne det være svært at stille hold, idet det typisk var i den alder, hvor mobiliteten blev større, og andre interesser skulle afprøves. Op i gennem nullerne, hvor også efterskolernes popularitet var steget betragteligt (og med god grund), har det været svært at samle tilstrækkelig med spillere til holdene.

Trods de mange valgmuligheder for de unge lykkedes det glædeligvis i adskillige år at samle tilstrækkelig med spillere til disse hold, enten som 11 mands og/eller som 7 mands.

De jævne præstationer af holdene gennem tiderne er sjældent blevet fremhævet og publiceret i foreningsblade og lokale medier, mens de succesrige hold ofte blev nævnt. Det ligger ligesom i fodboldens og klubbernes dna, at man var stolte, når et hold opnåede noget ekstraordinært, og sådan må og skal det også være. Et hold, der resultatmæssigt har opnået noget stort, har altid fortjent at blive fremhævet og hædret, evt. med et billede og/eller med en tekst i et foreningsblad.

Så vel vidende, at der gennem alle årene var blevet slidt og slæbt, fintet og afleveret, tacklet og scoret flotte mål på samtlige hold, så var der hold, der har opnået noget ekstraordinært.

Beretningen vil blive alt for lang, hvis blot en del af disse fine resultater skulle sammenfattes her, men der er hjælp at hente, idet det lokale foreningsblad ”Pulsen” er blevet digitaliseret og samlet årgangs vis. Slå op på www.Tvisby.dk og skriv Pulsen i søgefeltet. Her vil der være rigtig gode muligheder for at finde opslag om gode resultater gennem tiderne.

Kredsvinder 2005, Miniput piger

Bagest fra venstre: Rikke Hyldahl Nikolajsen, Caroline Secher Andersen, Malene Hansen, Mathilde Linnebjerg Dahl, Signe Vinstrup Hansen og Maria Kirk Jørgensen
Forrest fra venstre: Sara Joitke Jensen, Julie Fauruskov Pedersen, Maja Amstrup, Mia Kolling Jørgensen og Mette Hede. Målmand: Anna Lindbjerg Hansen

Turneringer i Holstebroegnens Hovedkreds (senere DGI Vestjylland) var opbygget således, at vinderne af kredsene gik videre til Amtsmesterskaberne, og vinderne af disse mødes til Landsmesterskaberne for at kæmpe om at blive de bedste i Danmark. JBU/DBU's finaler var opbygget efter samme koncept og kaldte finalekampene

mellem kredsvinderne for Unionskampe.

Der har været hold, som har været så dygtige, at de blev Landsmestre, men der var bestemt også andre bemærkelsesværdige resultater at glæde sig over - så god jagt.

Nr. 2 ved Regionsfinalerne i 2007, U12 piger

Bagest fra venstre: Anna Lindbjerg Hansen, Mathilde Linnebjerg Dahl
Rikke Hyldahl Nikolajsen, Julie Faurkov Pedersen, Maria Kirk Jørgensen,
Malene Hansen, Signe Carlsen og Christina Lundgaard Ernsten
Forrest fra venstre: Maja Amstrup, Mia Kolling Jørgensen, Mette Hede og
Caroline Secher Andersen

Ud over de løbende turneringer hen over sæsonerne, har de forskellig hold gennem tiderne deltaget i utallige stævner og cups rundt i landsdelen. Disse stævner og cups blev ofte arrangeret i sommermånederne, når de løbende turneringer lå stille. Rigtig mange spillere har fået gode oplevelser ved at deltage i eksempel vis Sommerland Vest Cup, Jesperhus Cup, Vestjysk Cup, Ramsing Cup osv., hvor hyggen og legen var i højsædet, og hvor hele familier ofte deltog med medbragt mad, kaffe og kager og hyggede sig i selskab med hinanden. Ligeledes deltog en del hold i Anders And Cup, som i nogle år blev afviklet i Tvis.

Klubber som Struer, Herrup, Vinding og Linde havde i mange år ligeledes tradition for at invitere hold fra Tvis til deres sportsfester eller byfester, og en sådan invitation blev jo en kærkommen lejlighed, til samtidig også at være en del af en fest.

I 2007 udgik betegnelserne, miniput, lilleput osv. i ungdomsrækkerne og blev erstattet af U7, U9 osv. Tallene angiver spillernes alder. Ændringen giver god mening, og man er ikke længere i tvivl om spillernes alder på holdene.

Boldleg for små fødder

**”Små
fødder”
årgang 1996**

Seniorer.

Som i ungdomsrækkerne har der altid været tradition for, at klubben kunne stille med minimum et 11 mands seniorhold tilmeldt turnering og altid under JBU/DBU. Kun i sæsonen 1995 blev denne tradition brudt, idet en del spillere havde opbygget en tradition for ikke at ville betale kontingent. Da disse spillere blev nægtet adgang til at spille videre, indtil det finansielle var på plads, faldt holdet fra hinanden, og holdet blev udmeldt af turneringen.

Det forblev heldigvis kun sådan dette ene år, idet lokale fodboldpersonligheder, som John Noesgård og Leif Meldgaard, allerede året efter fik samlet en flok spillere. Et serie 6 hold blev tilmeldt turneringen, og holdet rykkede op i serie 5 i ved sæsonens afslutning samme år.

Seniorfodbolden i Tvis har resultatmæssigt altid befundet sig i niveauet omkring de 3 laveste serier. Kun en enkelt gang i klubbens historie er det lykkedes at spille sig op i serie 3, det højst rangerende niveau siden holdet fra 1954 rykkede op i A rækken.

Op i gennem 80'erne indtraf der et sandt byggeboom i Tvis, hvor Banestrupparken på få år blev udbygget. Det tiltrak mange unge familier, og heldigvis var der mange heriblandt, der gerne ville spille fodbold og derved hurtigt komme ind i fællesskabet i det lille samfund. Der var bestemt også en del, som havde rigtig gode evner som fodboldspillere og sammen med en dygtig træner i Jørgen Klinge, lykkedes det i sæsonen 1981 at spille holdet op i serie 3. Jørgen havde ikke den store trænererfaring da han blev ansat, men han havde spillet på højeste niveau i HB i mange år og oplevet på egen krop, hvad god træning var. Ved Jørgens ansættelse trak han også tidligere medspillere fra HB, som Kent Hartmann, H.C. Østerby, Svend Aage Vilsgaard m. fl. med til Tvis, så det var et godt hold, han kunne stille med.

Førstepladsen i kredsen kom dog først endeligt i hus på den allersidste spilledag. Tvis havde en let modstander og vandt uden problemer, men var desværre afhængig af kampen mellem nr. 2 i puljen, som ved sejr over Ølstrup, som lå nr. 3 i puljen, ville kunne "snyde" Tvis for oprykningen. Ølstrup vandt dog lykkeligvis kampen 3 – 1, og oprykningen var en realitet. Det skulle samtidig blive Jørgens sidste kamp som træner i denne omgang. Oprykningen blev behørigt fejret hos Jørgen i privaten, og huskes af nogle som en lang og god fest.

Oprykkerne i 1981

Bagest fra venstre: Henrik Westh, Steen Kallesøe, Jørgen Christensen, Kent Hartmann, Kurt Nielsen, Svend Aage Vilsgaard og Tommy Jensen
Forrest fra venstre: Jørgen Klinge, Vagn Katborg, John Jensen, Iver Andersen, Henning Daugaard og H. C. Østerby

Desværre blev det kun til en enkelt sæson i serie 3. I 1982 afløste Svend Graversen Jørgen på trænerposten, men fik ikke de bedste betingelser. I forbindelse med Jørgens afsked som træner var der spillere, som valgte samme løsning, og andre spillere fik andre interesser. Resultatmæssigt

blev forårets kampe en katastrofe og med nul point på kontoen ved sommerferien, besluttede bestyrelsen og træner Svend Graversen at stoppe samarbejdet.

Serie 6 hold fra 1988

Bagerst fra venstre: Jørgen Bang, træner, Henning Daugaard, Steen ?, Michael Christensen, Alex Bendtsen og Verdi Andersen
 Forrest fra venstre: Herman Jensen, holdleder, Arthur Pedersen, Steffen ?, Bent Damgaard, Lars Justesen, Ove Mølgaard Pedersen og Tage Jakobsen (træner)

Bestyrelsen ansatte Peter Ørskov Jensen som træner for efteråret. Holdet opnåede i denne halvsæson 13 point og endte 3. sidst i puljen. Desværre for holdet var det år det første år, hvor de sidste 4 i en pulje rykkede ned, mod sædvanligvis de sidste 2, så det blev farvel til serie 3 og goddag til gammelkendte serie 4 fra kommende sæson.

Desværre blev det også et farvel til Peter Ørskov Jensen, idet Peter blev ansat som stadioninspektør hos Herning Fremad.

Tvis IUFs bedste mandskab har netop sikret sig oprykning til serie 4. Bagest fra venstre ses træner Kent Hartmann, Alex Bendtsen, Erling Kristensen, Allan Sørensen, Arne Damgaard, Villy Albæk, Klaus Lundgaard, Kent Brødbeck. Forrest fra venstre Jørgen Ross, Steen Sjørlev, Vagn Katborg, John Fischer, Klaus Eriksen, Claus Skov, Leif Meldgaard.

I samme periode blomstrede alt i fodboldafdelingen, og bestyrelsen havde rigeligt at se til. Aldrig tidligere havde der været 4 seniorhold og 2 old boys hold på samme tid, samt en herlig masse ungdomshold.

Det stillede store krav til bestyrelsen og til belægningen på banerne. Baneanlægget var heldigvis blevet udvidet i 1980 med yderligere 2 fodboldbaner mod nord, og de blev flittigt brugt.

Oprykkerholdet til serie 4 i 1988

Alle hold skulle beklædes præsentabelt, tøjet skulle vaskes og vedligeholdes, og der er rigtig mange, som husker synet af en konstant fyldt tøjsnor med fodboldtøj hos Vinnie Jacobsen på Lauralystvej. Sådan så der ud i adskillige år, og Vinnie var til ubetalelig hjælp.

I langt de fleste år, har der været tradition for at have et 1. hold og minimum et 2. hold. 1. holdet spillede som regel i serie 4 eller 5, enkelte år også i serie 6, og 2. holdet i serie 5 eller 6. Det lavest rangerende hold bestod ofte af spillere, som ikke trænede jævnlige, ja, nogle slet ikke. Det var disse hold, der blev kaldt telefonholdet, idet nogle af spillerne forud for hver kamp skulle have et opkald pr. telefonen for at møde frem. Her var det, at Herman Jensens talegaver kom til sin ret. Hvor håbløst det end kunne se ud kort før kampstart, så lykkedes det altid Herman at få et helt hold på banen. Nogle gange dog ikke altid med fuld bemanning fra 1. dommerfløjt, men holdene blev fuldtallige hen i kampen.

I protokollerne kan man læse om adskillige op- og nedrykninger mellem de 3 laveste serierækker, men om holdene var rykket op eller ned, så har der altid været tradition for en god afslutningsfest - det kunne selv en nedrykning ikke ændre på. Så kunne man jo bruge festen til at hidse hinanden op til, at den skulle have en ekstra skalle i den kommende sæson med en målsætning om returnering til rækken over.

Hvert år blev der arrangeret træningsturneringer umiddelbart før turneringsstarten, og det var naturligt, at man deltog her for at få indtryk af formkurven og få detaljerne på plads, inden det blev alvor i turneringen. I flere år blev den lokale Ahler Cup anvendt som sådan, hvor omegnens seriekubber dystede med hinanden, og flere af disse kampe blev også spillet i Tvis.

Ove Mølgaard, mangeårig leder og træner i klubben, arrangerede sågar flere dages træningslejr i Nordjylland, som forberedelse til turneringen.

Det sociale var altid i højsædet, og der er blevet arrangeret adskillige socialture gennem tiderne, ture som udelukkende havde det formål at fastholde sammenholdet.

Der blev også forsøgt egentlige fodboldrejser. I 1983 forsøgte Ole Vandborg at samle midler til en fodboldtur til USA, men det lykkedes ikke at indsamle tilstrækkeligt til, at turen kunne gennemføres.

Tage Jacobsen fortæller: ”Vi har skam også haft en landsholdsspiller i truppen! En ung grønlander, der var på et længerevarende ophold i Holstebro, boede på hjørnet af Enghavevej og Nygade. For at opretholde sine chancer for at spille på det grønlandske fodboldlandshold i fraværsperioden, skulle han opretholde sine fodboldevner ved at træne i en lokal klub. Hvem, der fik kontakten til ham, husker jeg ikke, men i hvert fald valgte han at spille i Tvis. Afstanden og transporten var ikke noget problem for ham – han løb til træningen i Tvis og retur til Holstebro”.

Som ungdommen, deltog også seniorerne, af begge køn, i div. inviterede sportsfester i de sommerperioder, hvor turneringen lå stille, og det kom der adskillige gode oplevelser ud af.

Lig afslutningen af beretningen for ungdomsspillerne: Beretningen vil blive alt for lang, hvis årenes resultater skulle listes op her, men der er hjælp at hente, for det lokale foreningsblad ”Pulsen” er blevet digitaliseret og samlet årgangsvist. Slå op på www.Tvisby.dk og skriv Pulsen i søgefeltet. Her vil der være rigtig gode muligheder for at finde opslag om gode resultater gennem tiderne.

Både i 2007 og i 2008 skete der væsentlige ændringer i turneringsformerne. I 2007 blev der fri holdtilmelding til både serie 6 og til serie 5. Den mest radikale ændring kom dog i 2008, hvor turneringen gik fra at følge kalenderåret, med start om foråret og afslutning om efteråret, til at starte og slutte både om foråret og om efteråret, og med både op og nedrykning efter hver ”halvsæson”. Denne ”vending” af turneringen blev en stor kulturel ændring hos klubberne. Alle skulle til at tænke og planlægge på en helt anden måde.

For ungdomsspillerne havde det dog den fordel, at spillerne nu kunne spille på hold med deres klassekammerater i hele skoleåret og for holdene U15 og U16 havde afslutningen efter forårssæsonen den fordel, at klubberne ikke stod med et amputeret hold forud for efterårssæsonen pga., at en del unge søgte mod de populære efterskoler efter sommerferierne.

Old Boys.

Helt tilbage fra først i 70'erne kan man læse i protokollerne, at der har været tradition for old boys fodbold i Tvis. Flere år har der været 2 hold + enkelte år et senior old boys (for spillere med +50 på dåbsattesten) tilmeldt turneringer under Holstebroegnens Hovedkreds. Årsagen til tilmelding i denne kreds var, at JBU/DBU først begyndte at tilbyde old boys fodbold i 1991. Selv efter JBU/DBU's debut i denne række fastholdt man oftest tilmeldingerne i Hovedkredsen pga., at kørselsafstandene var begrænset til udekampene.

Baneforhold!

Baneforholdene forblev uændret fra etableringen af idrætsanlægget, indviet i 1968, indtil 1980. Pga. Tvis Skoles udbygning til overbygningsskole, blev det nødvendigt at inddrage noget af idrætsanlægget til udbygningen.

D. 18.04.79 underskrev gårdejer Laurits Jørgensen, Nørrevang, og Holstebro Kommune en købsaftale om køb af 3,2 ha jord, til brug for udvidelse af idrætsanlægget. Arbejdet med etableringen af yderlig 2 fodboldbaner nord for det eksisterende gik i gang umiddelbart efter.

Desværre viste det sig, at de ny anlagte fodboldbaner konstant stod under vand. Måske blev det overset, at jorden var lerjord, hvad der jo ellers ikke er meget af i Tvis, men banerne kunne slet ikke opsuge regnvandet i tilstrækkelig grad. De blev hurtigt et ælte at spille på, og samtidig blev græsbelægningen ødelagt.

Poul Erik Jensen, Steen Busk og en repr. fra fodboldafdelingen fik til opgave at kontakte det lokale byrådsmedlem Kurt Degnbol for en løsning af problemet. Beslutningen blev, at banerne skulle drænes, og Hedeselskabet blev betroet opgaven. Men hvor skulle vandet ledes hen?

Holstebro Kommune rettede igen henvendelse til Laurits Jørgensen, Nørrevang, og med hans accept blev det vedtaget at grave en rørledning under Prins Buris Vej, henover Laurits Jørgensens mark og videre til en grøft langs jernbanen. Laurits Jørgensen stillede som eneste betingelse, at gravearbejdet skulle være afsluttet inden forårsarbejdet skulle påbegyndes i marken i 1981, og at evt. brud på eksisterende drænanlæg skulle udbedres.

Den første betingelse blev overholdt, hvorimod det eksisterende drænanlæg blev beskadiget i en sådan grad, at ca. 1/4 ha agerjord blev uegnet til dyrkning fremover. Laurits Jørgensen påpegede dette over for Holstebro Kommune, men mødte ingen forståelse, og resultatet blev, at arealet forblev uegnet til dyrkning.

Det var egentlig ikke pænt gjort af Holstebro Kommune, idet der i forliget mellem Laurits Jørgensen og Holstebro Kommune står skrevet, at "Bestående drænledninger, der brydes under arbejdets udførelse, skal reetableres eller tilkobles den nye ledning uden udgift for lodsejeren". Især ikke fair set i lyset af, at Laurits Jørgensen ikke fik nogen form for erstatning eller vederlag for sin tilladelse til nedgravningen af rørledningen, men udelukkende accepterede gravearbejdet i sin jord for at tilgodese lokalsamfundet.

I forbindelse med ansøgningen om dræningen foreslog fodboldafdelingen, som et alternativt/supplement til dræningen, at der blev anlagt en grusbane for at minimere sliddet på græsbanerne om foråret og om efteråret. Det blev dog kun til den ene henvendelse til Holstebro

Kommune, idet dræningen heldigvis afvandede området tilfredsstillende. Græsbelægningen fik bedre betingelser, banerne blev betydelig mere robuste og bedre at spille på.

Siden har der ikke været behov for yderlige baneudvidelser og forbedringer, og det nuværende anlæg kan altså fejre ”sølvbryllup” i 2015.

Lysanlæg!

Få år efter ibrugtagningen af det nye idrætsanlæg i 1968 opstod der et stort ønske om lys på fodboldbanerne, og som minimum lys på én af træningsbanerne.

Med belysning ville man blive uafhængig af de lyse timer vedr. træning og ville derved kunne sæsonstarte tidligere og slutte senere. Seniorerne kunne kaldes til træning om aftenen og overlade de sene eftermiddagstimer til ungdommen og børnene, og derved blev belastningen på anlægget fordelt over flere timer.

En anden årsag til et ønske om et lysanlæg var, at flere og flere af omegnsklubberne, på samme spillemæssige niveau som Tvis, blev tilgodeset med lysanlæg. Med den udvikling kunne fodboldudvalget ane, at hvis ikke der blev etableret lys på banerne i Tvis, ville klubben få svært ved at holde på spillerne og derved sakke agter ud i forhold til andre klubber i området.

Et sådan anlæg var jo dyrt, og da pengene samtidig var små, måtte man i første omgang nøjes med en enkelt mast med en enkelt lampe øverst oppe. Udstyret blev delvist sponsoreret af Idom El Forretning v/Ove Dyrmosé (tidligere fodboldspiller og leder i klubben), og gravearbejdet til mast og elkabel blev selvfølgelig udført af ulønnede bestyrelsesmedlemmer og spillere med håndskovle.

Denne sparsomme lyskilde kunne udelukkende række til opvarmning, småspil og til nød til spil til et mål, men alle var glade for denne begyndelse på et lysanlæg, selvom bolden ofte forsvandt i mørket. Alle kunne dog se, at løsningen kun var midlertidig, og arbejdet med at skaffe økonomi til et ”rigtigt” lysanlæg fortsatte.

På generalforsamlingen d. 23.10.1973 blev afdelingerne under Tvis Idrætsforening splittet op således, at afdelingerne fik egne bestyrelser, som skulle referere til Hovedbestyrelsen. Jørgen Nielsen (også kaldet Store Jørgen) blev valgt som formand for fodboldafdelingen, og han blev sikkert straks meget populær, da han kunne berette, at byrådet havde set med milde øjne på en ansøgning om penge til et lysanlæg og havde bevilget kr. 12.000,- til et nyt anlæg på en boldbane i Tvis.

Bestyrelsesmedlemmer og spillere måtte nu igen i gang med skovlene, og i løbet af 1974 blev der rejst 6 træmaster, 3 på hver langsides af træningsbanen og med et enkelt spot i toppen. El arbejdet blev udført af Tvis El Forretning v/Erik Sahl, og stor var begejstringen, da lyset blev tændt ved sæsonopstarten i 1975.

Lysanlægget blev en vigtig faktor i udviklingen af fodboldafdelingen og var én af flere faktorer, der gjorde, at klubbens resultatmæssige højdepunkt på herresenior siden, blev opnået i 1981 med oprykning til serie 3. Det højeste niveau, siden ”superholdet” fra 1954 rykkede op i den daværende A-række.

Lysanlægget var dog udelukkende et træningsanlæg og kunne ikke godkendes til kampe pga. utilstrækkelig lysstyrke og anlægget kunne ikke dække hele banen med et jævnt lys. Der var for mange mørke områder, hvor boldene ”forsvandt”. Derfor begyndte fodboldbestyrelsen midt i 80’erne at undersøge de økonomiske muligheder for at erstatte anlægget til et anlæg, der kunne godkendes til kampe.

Ved lån optaget i Tvis Idrætsforenings hovedkasse, sponsorer og gode lokale kræfter, lykkedes det endelig sidst i 80’erne af få de økonomiske ender til at nå sammen. Erling Hjermitzlev projekterede anlægget, og ved hans hjælp lykkedes det at indkøbe anlægget til en fordelagtig pris.

Igen måtte bestyrelsesmedlemmer og spillere finde håndskovlene frem og hullerne på ca. 1,0 x 1,0 x 1,30 m til de 6 stk. 15 m høje stålmaster blev gravet i den solide lerjord med en indbyrdes afstand på 40 m. Henry Kragelund (med traktor) fragtede jorden væk, de 2-delte master blev samlet på jorden af frivillige og spillere med Erling Hjermitzlev som tovholder, rejst af Johannes Sig (med kran) og betonen blev sponsoreret af John Gråkjær. El arbejdet stod Tvis El Forretning igen for og denne gang med Stig Ørgaard som installatør.

Anlægget var nu klar til brug i 1989, og er det anlæg, vi kender, og som anvendes i dag (2015) Det har givet lys og liv til mange fodboldben gennem årene, så det var fremsynet og godt kæmpet af personerne bag idéen og udførelsen.

4 af de ”gamle” træmaster, incl. lamper, blev i 1990 opstillet på det nuværende tennisanlæg, hvor det fortsat giver lys til aktive tennisspillere i de mørke timer.

Fodbold for det stærke køn – Kvinderne!

I 1972 tilbød JBU for første gang turneringer for ”det modsatte køn”. Forud for denne beslutning, har der helt sikkert været store og følelsesladede diskussioner i denne mandsdominerede organisation, men presset blev åbenbart for stort overfor ”de gamle grå mænd”, så de måtte, sikkert nødtvunget, bøje sig.

Følgende er ikke specielt objektiv og må stå for forfatterens egen regning, men når man har det mindste kendskab til den store DBU organisation, så ved man, at en beslutning om at lukke kvinder ind i organisationen, det var noget af ”et bump på vejen”, og beslutningen har givetvis været svært at sluge for mange i organisationen. Men lad os glæde os over, at beslutningen blev taget – sammen med DBU, idet det den dag i dag ville være utænkeligt, hvis ikke der var noget der hed kvinde/pigefodbold. Nu mangler vi så bare, at organisationen også giver kvinderne den samme bevågenhed som mændene får (igen forfatterens egen mening).

I Tvis Idrætsforenings protokol d. 01.02. 1973 står der kort: Dame fodbold blev diskuteret, men blev afslået!

Herman Jensen fortæller (under afsnittet ”Markante ledere” kan man læse, at Herman var ”ansat” til at organisere alt omkring ungdomsfodbold i disse år):

”Tilbuddet om muligheder for fodbold for piger var åbenbart kommet en flok unge piger for øre. De havde lyst til at spille fodbold, eller måske syntes de, at det var interessant at være tæt på og blandt drengene, det vides ikke, men jeg fik en dag i januar måned 1973 en kontakt fra en 10 – 12 unge

piger, der ønskede at spille fodbold. Jeg opfordrede pigerne til at møde op på Idrætsforeningens kommende bestyrelsesmøde d. 01.02.73 og her fremkomme med deres ønske. Jeg var desværre selv forhindret i at deltage pga. et arbejdsrelateret personalemøde.

Da jeg senere samme aften mødte op ved klubhuset, mødte jeg en flok skuffede piger, der kunne meddele mig, at deres ønsker ikke blev taget til efterretning. Bestyrelsens begrundelse var, at man var bekymret for at ødelægge pigehåndbolden, hvis man åbnede op for pigefodbold. Pigerne havde endda fremført, at de ikke spillede håndbold, og dermed ikke var årsag til en evt. nedgang i antallet af håndboldspillere, men bestyrelsen havde fastholdt sin afvisning.

Jeg husker, at jeg blev meget fortørnet over denne afvisning og begrundelse. Her stod en flok unge, som på eget initiativ havde et ønske om at dyrke en idræt, og så blev de pure afvist med en vag begrundelse. Jeg blev så gal og skuffet over de mænd, der stadig sad inde i mødelokalet, at jeg højt udbrød, at hvis det var bestyrelsens synspunkt, så ville jeg øjeblikkeligt trække mig som organisator for ungdomsholdene. Jeg fremførte åbenbart udtalelserne så højlydt, at det kunne høres inde i mødelokalet, og det fremprovokerede åbenbart en ny debat om forslaget (efter at bestyrelsesmødet var afsluttet).

Det endte heldigvis med, at pigerne samme aften fik en meddelelse om, at hvis de kunne skaffe en træner, var pigefodbolden indført i Tvis Idrætsforening. Jeg kontaktede Peter Sidelmann og fik ham overbevist om, at netop han var den bedst egnede pigetræner i Tvis, og Peter blev hermed den første pigetræner i Tvis Idrætsforening”.

Pigernes initiativ over for bestyrelsen blev honoreret med organiserede ugentlige træninger, og holdene blev tilmeldt turneringer i Holstebroegnens Hovedkreds på lige fod med drengene.

Da der ikke var megen erfaring at hente hos organisationerne omkring pigetræning, blev træningen en udpræget kopi af træningen for drenge/mænd, og i starten med mænd som trænere. Men trods det, at en del af pigerne ikke tidligere havde dyrket fodboldspillet overhovedet, gik de ivrigt til opgaven, altid i højt humor og under megen morskab.

Turneringskampene blev afviklet både i weekender og på hverdage. Det var imidlertid ikke holdets resultatmæssige succes, der holdt sammen på holdet, det var sammenholdet, at de kunne lide at røre sig sammen i den friske luft og kunne grine sammen. Der var dog åbenlyse talenter blandt pigerne. Bl.a. huskes unge Lene Mortensen på 14 år, fra gården Søjborg, som et stort og lysende talent og med masser af mål i støvlerne.

Sidegevinsten ved aktiviteterne på boldbanerne var, at der ofte var drenge på sidelinjen som nysgerrige tilskuere. Om de vurderede fodboldkvaliteterne eller andet vides ikke, men begge køn nød godt af samværet, og det gav en god stemning på idrætsanlægget.

Mette Marie Stokvad Jensen fortæller fra en damekamp:

”Jonna Bjerggaard var målvogter på holdet. I en hjemmekamp havde hun på et tidspunkt et godt indgreb, og satte med et godt udspark et angreb i gang på modstandernes banehalvdel. Mens bolden var i spil, begyndte Jonna pludselig at råbe højlydt og stærk oprevet i sit målfelt. Dommeren stoppede omgående kampen og spurtede ned til Jonna i målet, blot for at konstatere, at Jonna havde opdaget, at hun havde knækket en fingernegl ved det tidligere indgreb!! Dommerens reaktion kendes ikke, men pigerne morede sig”.

Måske et eksempel på, at nogen af pigerne ikke helt var klar over, at fodboldspillet kunne kræve feminine ofre.

Det blev starten på fodbold for det ”stærke køn” i Tvis. Det skulle vise sig at være en yderst fornuftig beslutning af bestyrelsen, idet pigefodbolden udviklede sig kraftigt i årene fremover, og i nogle år overgik pigemedlemmerne endda drengene i antal.

Godt initiativ piger – og Herman.

Og hvem kunne den dag i dag forestille sig, at der ikke skulle være piger/kvinder der spiller fodbold? Især ikke blandt de boldspillende drenge - i alle aldre.

Damehold anno 1976.

Bageste række fra venstre: Mette Marie Stokvad, Tove Madsen, Gitte Borg, Gitte Christensen, Bodil Vestergaard, ukendt og Berit Kaspersen.

Forreste række fra venstre: Jonna Nielsen, Jette Vandborg, Jonna Bjerggaard, Anne Mette Dahl og Ellen Brunebjerg.

Herman Jensen overrækker træner Steen Kallesøe et årskrus.

Iflg. protokollerne, Pulsen og samtale med tidligere ledere fremgår det, at der siden midten af 70'erne hvert år har været hold for piger tilmeldt turneringer i stort set alle aldersklasser. Derimod fremgår det fra samme kilder, at der ikke altid har været tilstrækkelig interesse for Dame Senior.

Dameholdet i 1988.

Bagerst fra venstre: Lis Nørgaard Laugesen, Jytte Sig Jensen, Inge Jensen, Lene Pedersen, Jette Vandborg og Ove Mølgaard (træner)
Forrest fra venstre: Ukendt, Liselotte Nørgaard Laugesen, Hanne Christensen, Britt Jensen, Anette Christensen Charlotte Josefsen og Dorthe Jepsen

Herunder er der oplistet hvilke år forfatterne har fundet dokumentation for, at der har været tilbudt Dame Senior hold tilmeldt turneringer og hvem der har været trænere for holdene:

1977 tilmeldtes 2 hold til turneringen
 1983 Ole Vandborg og Jan Albertsen
 1984-85-86 Ove Mølgaard
 1989 Claus Eriksen og Bent Damgaard
 1990 Ove Mølgaard og Arne Damgaard
 1991-92 Kent Brødbæk
 1993 T.K.B. Nicolai Cordes
 1994-95-96 Claus Lundgaard
 2005 Kirsten Djørup
 2006 Annemette Brødbæk og Linda Møller Hansen
 2009 Maybritt Kjeldsen
 2010 Mikkel Gullach

Indefodbold!

I firmaregi blev det meget populært fra midt i 60'erne, at nogle kolleger gik sammen og deltog i turneringer i indefodbold, arrangeret af de lokale organisationer inden for firmaidrætten. Det gav et godt sammenhold på arbejdspladserne og anledning til megen snak og godmodig mobning arbejdspladserne i mellem.

For at bevare sammenholdet på seniorholdene i foreningsregi i vintermånederne og samtidig få sig rørt i fællesskab med andre, begyndte nogle spillere at danne nogle hold, og tilmeldte sig div. stævner i omegnens haller i weekender. Det var klubber som Ringkøbing, Spjald, Sunds og Holstebro, der havde fået øjnene op for, at de kunne tjene en skilling ved at arrangere sådanne stævner, og der blev efterhånden mange at vælge imellem.

Træningsmulighederne i Tvis var i starten begrænset til lån af skolens gymnastiksal en gang imellem, men man tog også mest af sted til disse turneringer for hyggens skyld. Spillerne betalte selv tilmeldingsgebyrerne, og turneringerne var ofte bygget op i puljer med 3 – 5 hold i hver. Vinderne af disse gik videre til cup kampe ("knald eller fald"), hvor man udgik ved nederlag, og til slut var der en finalekamp og en vinder.

Præmierne var i starten mindre sponsorerede gaver, men det udviklede sig til både pengepræmier og rejser. De store præmier bevirkede højere stævnegebyrer og tiltrak gode hold. Nogle af de bedste hold rejste vidt omkring i fædrelandet for at få del i disse præmier, og det var ofte blodig alvor på banerne.

Første gang vi støder på indefodbold i foreningsregi i Tvis er i 1964, hvor hold deltog i juleturneringen i Herning. Efterfølgende deltog man i stævner i bl.a. Sunds, Vemb og løbende turnering i Struer.

I november nummeret af Pulsen i 1976, kan man læse, at "Der er i år tilmeldt adskillige hold til indendørs turnering, hvilket der vil være mere om i næste nummer". Der var dog ikke mere

information om dette emne i det næste nummer, men det er da dokumentation for, at indefodbolden i midt 70'erne var organiseret i foreningsregi, trods de begrænsede træningsmuligheder.

Da den nybyggede Tvis Hallen stod færdig i 1978, gav det nye muligheder for organiseret indefodbold i klubregi i Tvis. Der kunne opsættes de reglementerede baner rundt omkring banen, og allerede d. 13. og 14. januar 1979 arrangerede fodboldafdelingen det første indestævne for både ungdom og seniorer. Der blev inviteret mange hold fra det tidligere Ringkøbing Amt til at deltage. Hvordan stævnet forløb melder historien intet om.

Driftige fodboldledere organiserede i adskillige år træning i indefodbold samt tilmeldte hold til de løbende turneringer i Holstebroegnens Hovedkreds, og med god succes.

Pga. af Tvis KFUM's store og prisværdige sportslige succes op igennem 80'erne, hvor deres holdantal steg, og holdene krævede flere og flere træningstider i hallen, blev de tildelte haltimer til indefodbold begrænset til nogle af ydertimerne. De sene fredag aften timer og de tidlige lørdag morgen timer var ikke populære træningstimer hos seniorerne og det blev sværere og sværere at samle spillere til indefodbold op igennem 80'erne.

Med ungdommen gik det bedre, og mangan en lørdag morgen stod "morgenfriske" forældre og hang over en kop kaffe, mens de nød at opleve deres friske børn i deres boldleg i hallen.

Siden midt 90'erne har indefodbolden ikke haft den store fokus. Enkelte år har der været engagerede ledere, der har taget initiativ til at samle nogle spillere i vintermånederne.

Siden Tvis Hallen fik nyt trægulv i 2009, har det ikke være muligt at opstille baner. Det afholdt dog ikke altid spillerne fra at spille indefodbold i vintermånederne.

Vi er tilbage ved begyndelsen – indefodbolden er for sammenholdet og fællesskabets skyld.

Eksempler på bestyrelsesarbejde i 90'erne og i nulterne!

På generalforsamlingen d. 26.10.94 var der drama i luften, idet samtlige i den siddende bestyrelse trådte tilbage, og en helt ny og uprøvet trådte til.

Denne nye bestyrelse ville hurtigst muligt formulere og kommunikere sine mål ud til forældre, spillere og kommende trænere forud for den kommende sæson.

Et af målene var, at alle hold skulle begunstiges med minimum 1 voksen træner og 1 voksen holdleder. Da dette mål var på plads, behøvede bestyrelsen kompetent hjælp, og henvendte sig til Søren Iversen (halinspektør i Tvis Hallen og kendt som fodboldnørd), for at få hjælp til at formulere bestyrelsens tanker og holdninger vedr. det sportslige.

Søren sagde heldigvis straks ja til opgaven.

Arbejdet udmøntede sig til et hæfte, som blev husstandsomdelt i Tvis. Hæftet indeholdt bl.a. billeder af trænere og ledere, alle kendte og troværdige personer fra lokalsamfundet og fordelt på de hold, de skulle træne/lede, samt nogle vejledninger i træningsøvelser tilpasset årgangene med sværhedsgrader og målsætninger. Altså et godt arbejdsredskab til trænerne, hvor de både kunne hente støtte/inspiration til den daglige træning, men også være trygge ved, at træningen hele tiden

var årgangs tilpasset. Samtidig kunne trænerne altid finde råd, støtte og vejledning hos Søren Iversen, som i disse, som i kommende år, var en uvurderlig kapacitet at have i teamet.

Heldigvis var der også adskillige forældrepar, der tilbød deres hjælp ud over det sportslige. Navnlig Dorthe og Niels Jørgen Buus Madsen, indehaver af forlaget ”Ventus” var til uvurderlig hjælp med opsætning, trykning og med det økonomiske til omtalte hæfte – de påtog sig simpelthen alle opgaver. Ved bestyrelsens tiltrædelse var udsagnet fra dem: ”Vi er ikke egnede eller interesserede i at være trænere eller holdledere for fodboldhold, men vi træder gerne til med hjælp på anden vis”. En fantastisk besked at få og de holdt ord, og beviste også dette ved senere lejligheder.

Med baggrund for opbakning til vedtagne holdninger og iværksatte aktiviteter kontaktede bestyrelsen den populære og tidligere fodboldlandstræner Sepp Piontek for at høre hans mening om bestyrelsens tiltag. Sepp synes så godt om initiativerne, at han tilbød at komme til Tvis for at give sin opbakning, og honoraret satte han til dækningen af sine kørselsudgifter – imponerende og flot.

Aftalen blev gennemført d. 16. marts 1995.

Sidst på eftermiddagen kom den dengang piberygende Sepp Piontek kørende til Tvis Hallen. Første opgave for Sepp var at give ungdomsspillerne autografer og nogle kyndige fodboldkommentarer med på vejen.

Senere deltog Sepp i en middag i daværende Menighedshus (nu daginstitution), hvor samtlige trænere og ledere også var indbudt, og om aftenen oplevede ca. 50 tilhørere først et inspirerende indlæg fra Søren Iversen om fodboldens muligheder i Tvis, og dernæst et sprudlende foredrag af Sepp Piontek, hvor han bakkede op om de initiativer, bestyrelsen havde igangsat.

Efterfølgende førte han tilhørerne rundt omkring en sjov og herlig epoke i dansk landsholdsfodbold i 80'erne, livligt krydret med anekdoter om tidligere fodboldstjerner som Preben Elkjær, Søren Lerby, Frank Arnesen osv.

Aftenen sluttede med en auktion, hvor tilhørerne kunne byde på fodbolde signeret af Sepp Piontek. Det var der heldigvis en del, der havde lyst til, og overskuddet gik i en slunken klubkasse.

I et par af de følgende år var bestyrelsen og Sepp Piontek på julekort med hinanden. Så Sepp fulgte altså fortsat udviklingen i Tvis IF Fodbold fra sidelinjen.

Bestyrelsen tog også en utraditionel beslutning vedr. dommerpåsætning til hjemmekampene. Ud fra nogle beskæmmende oplevelser med såkaldte ”hjemmedommere” ved udekampe, og især på de hold, hvor fysikken begyndte at blive brugt, var det til tider rystende at opleve kampenes ledelse af inkompetente ”dommere”. Derfor vedtog bestyrelsen, at i respekt for spillerne og for de mange trænere og ledere, der bruger masser af tid på fodboldbanerne, ville klubben gå foran med et godt eksempel og vise såvel modstanderhold som egne hold, at de altid kunne være sikre på, at kampene i Tvis blev dømt af kompetente dommere. Dvs. at samtlige ungdomshold fra sandkasse til ynglinge, kunne opleve ”sorte” dommere fra Holstebro Dommerklub lede kampene på Tvis Stadion.

Bestyrelsen bragte denne holdning videre til omegnsklubberne igennem organisationerne, i håb om, at andre ville prioritere ligeledes. En ensartet måde at lede kampene på uanset, om det var hjemme- eller

udekampe, ville være et godt signal at sende til ledere og spillere. Andre klubber ”købte” desværre

ikke forslaget. Årsagen var naturligvis, at det var en dyr løsning - en tilfældig forælder udstyret med en fløjte kostede jo ingen ting, men bestyrelsen i Tvis fastholdt, at det var en prioritering og fortsatte initiativet, som gav ”Thumbs up” i den lokale presse.

Samtidig med at bestyrelsen gerne ville signalere, at der var styr på ledelsen af kampene, blev holdningen, at udeholdene skulle føle sig velkommen i Tvis. Det udmøntede sig i, at lederne fra Tvis skulle hilse pænt, og gerne med hånden, på modstandernes ledere og invitere både ledere og chauffører på en kop kaffe i cafeteriet efter kampene.

Ifølge Søren Iversens fakturaer var der ikke mange der benyttede sig af dette tilbud, men det sendte et godt signal til udeholdene, og det kunne også være Sørenes velvillighed over for klubkassen, der spillede ind på de få fakturaer han afleverede.

Og så til 0'erne!

Nedenstående udsnit (og det er kun et lille udsnit af utallige opgaver) viser tydeligt, at bestyrelserne i 0-erne tog opgaverne yderst seriøst – intet skulle forblive uprøvet til gavn for medlemmerne. Man sprang aldrig over, hvor gærdet var lavest, havde styr på selv de mindste detaljer, og aldrig nogensinde tidligere har informations- og aktivitetsniveauet været så højt i fodboldafdelingen, som i nullerne. Bestyrelserne forsøgte hele tiden at styre hverdagen i klubben ved at informere og være på forkant med udviklingen, og sidst, men ikke mindst:

Man havde holdninger til opgaverne, turde melde dem ud - og stå ved dem!

Nedenstående er et udpluk af det høje aktivitetsniveau.

Brunchmøder.

Brunch søndage kl. 10 med efterfølgende workshops.

Alle borgere i Tvis inviteres. Bestyrelsen var meget bevidst om at være lyttende til deltagernes kommentarer til de emner, bestyrelsen havde fremlagt.

Sommerfest.

Alle klubbens medlemmer blev inviteret, sammen med forældre og søskende, til mange forskelligartede og sjove legeaktiviteter på boldbanerne, startende med konkurrencer og derefter fælles spisning (Søren grillede pølser).

Altid stor succes (150-250 deltagere).

Ungdomsråd.

I 2007 nedsatte bestyrelsen et ungdomsråd med det formål, at få input fra unge teenagere til at gøre fodboldafdelingen endnu bedre for de unge medlemmer og skabe sammenhold på tværs af årgangene.

Signe Carlsen, Joachim Jørgensen og Anders Thornild meldte sig til rådet, og godt støttet af formand Mette Majaard lavede de arrangementer med bl.a. overnatning i Tvis Hallen for spillere fra 2. – 9. klasse. Arrangementet kunne bestå af fællesspisning, boldspil i hallen, film på storskærm og et gyseligt natteløb, hvor børnene blev ledt rundt på idrætsanlægget i mørke, hvor uhyggelige ting opstod. Efter natteløbet var der saftevand og kage, bagt af forældrene, inden nattøjet blev fundet frem. Det blev som regel ikke til megen søvn, uhyggen fra natteløbene sad stadig i kroppen

hos nogle, og det var som regel en flok trætte unger der blev hentet hjem næste dag efter morgenmaden.

Trænersamtaler.

Blev afprøvet i håbet om at få evt. misforståelser og tvister løst, og få gode idéer frem, når man var på 2-mands hånd med trænerne. Selvfølgelig var det også vigtigt for bestyrelsen at få en pejling af trænernes interesse for at fortsætte deres gerning i kommende sæsoner. Samtidig signalerede bestyrelsen, at man var interesseret i trænernes job, og at afstanden mellem ”medarbejder og arbejdsgiver” var kort.

Ungdomsafslutning.

Bestyrelsen havde ofte mange ungledere i trænerstaben, og som tak for deres indsats, blev der igennem årene arrangeret adskillige fornøjelige ture og arrangementer. Det være sig bowling med spisning, go-cart løb, ture til Fort Østerlund i Silkeborg og til SAS Arena til FCM’s hjemmekampe. Hver gang en succes for de tilmeldte, og samtidig gav det et godt sammenhold.

Bander.

Der blev i gennem årene talt om, at bestyrelsen gerne ville opsætte bander omkring opvisningsbanen. Men af flere omgange blev det udskudt. Det blev på et tidspunkt forsøgt at udlægge opgaven til seniorspillerne. Kunne de måske hente nogle sponsorer?

Jyske 3-bold stævner.

I samarbejde med Jyske Bank arrangerede bestyrelsen 3-bold stævner 2 år i træk. Arrangementerne gav et godt økonomisk tilskud til klubkassen. Stævnerne blev en stor organisatorisk udfordring for bestyrelsen, men som tidligere nævnt, gik man aldrig på kompromis, og der var altid styr på alt til mindste detalje. Det blev et godt vindue til at give egne spillere og borgere i Tvis en stor oplevelse. Samtidig reklamerede bestyrelsen på fornemste vis over for de deltagende inviterede klubber, at i Tvis magter fodboldafdelingen en så stor opgave til alles tilfredshed.

Sommerturneringer for alle hold.

Målet var, at kunne få så mange ungdomshold som muligt til at deltage i de samme inviterede turneringer (eks. Jesperhus Cup og Ramsing Cup).

Trænerkurser.

Trænerne blev gang på gang opfordret til at deltage i eksterne trænerkurser, men ikke så mange var interesseret. Flere gange lykkedes det imidlertid at arrangere interne trænerkurser med en ekstern trænerinstruktør, og her var deltagerantallet fint. Kurserne startede med morgenmad, derefter teoretisk undervisning, og sluttede med praktiske spiløvelser med egne ungdomsspillere som medier. Udover at det gav trænerne inspiration, gav det også sammenhold i trænerstaben.

Opstartsmøde med trænere/holdledere.

Der blev i flere år i træk afholdt opstartsmøder forud for sæsonerne i Bowling Centeret i Holstebro. Møderne startede med spisning, derefter information om sæsonen og afsluttet med et spil bowling. Mange nyttige informationer blev videregivet under disse møder.

Efter ”vending” af sæsonen, hvor de nye sæsoner startede efter sommerferien, blev det svært at samle alle til disse møder, idet mange ledere stadig var på ferie.

Ungleder uddannelse.

Bestyrelsen havde hvert år mange unge med på DGI's ungleder uddannelse. Dette skete i samarbejde med de andre afdelinger i Tvis IF og Tvis KFUM.

Samarbejde med omkringliggende klubber.

Bestyrelsen lavede i adskillige sæsoner holdsamarbejde med Mejdal, når klubberne havde problemer med meget små årgange. Successen for at et sådan samarbejde fungerede, afhang i høj grad af forarbejdet af bestyrelsen og af de trænere der blev tildelt opgaverne. Team MTM (Mejdal Tvis Mejrup) blev en succeshistorie, og bidrog bl.a. til at styrke pigefodbolden i området, og fastholde teenagepigerne i spillet.

Arla-dag.

En lege-dag på fodboldbanerne, hvor alle børn i Tvis var velkommen, uanset tilknytningen til foreningen. Målet var først og fremmest, at få glade børn i Tvis og gøre god reklame for fodboldspillet. Skulle denne glæde give en afsmitning i et øget medlemsantal ”tog man det med”.

Træner-afslutning.

I flere år var traditionen, at bestyrelsen arrangerede en fest i Sognegården for sæsonens trænere/holdledere incl. ledsagere. Antallet var hver gang 30 - 40 personer. I Tvis KFUM havde man samme gode tradition. Da en del trænere var gengangere i begge afdelinger, blev de to foreninger på et tidspunkt enige om at invitere trænerne incl. ledsagere til at deltage i den årlige i Spil-Sammen Fest i stedet for. På denne vis støttede man samtidig også op om denne fest.

Familie-Jule-Banko.

Blev afholdt i Kultursalen med stor succes (ca. 150 deltagere) og gav et godt tilskud til klubkassen.

Mål-aktier.

Aktierne blev solgt af spillerne, som så kunne optjene gavekort fra Intersport i Holstebro. Der skulle betales x-antal kroner for køb af en målaktie, og derefter x-antal kroner per mål der blev scoret i sæsonen, af det hold man valgte at støtte. Det samlede beløb kunne dog aldrig overstige kr. 250,-.

Juleskrab-kalender.

Billedet på kalenderne var et billede af alle ungdomsspillere samlet i et fodboldmål. Kalenderne skulle sælges af ungdomsspillerne.

Aftale om klubaften hos Intersport i Holstebro.

Aftenerne var tænkt som en indkøbsaften for klubbens medlemmer, hvor butikken gav ekstra rabatter på indkøb.

Målmandstræning.

Planer om mere fokus på træning af klubbens målmænd, med fællestræning på tværs af køn og alder.

Bytte-støvler dag.

Planer om støvlebytning for at minimere omkostningerne for familierne. Måske aktiveres inden opstart af både forår og efterår. Evt. aflevere støvlerne på et bord hos Søren, incl. navn, telefonnummer og pris.

Trænerhåndbog.

I 2007 blev ideen om en trænerhåndbog til virkelighed. Det blev et fantastisk godt værktøj for trænere og ledere på i alt 14 sider, hvor bestyrelsen tilkendegav sine positive holdninger om alt vedr. drift af en fodboldafdeling, og ned i mindste detaljer. Håndbogen gav masser af brugbare informationer, lige fra tilbuddet om kaffe til udeholdets ledere og til praktiske opgaver. Den oplyste datoer for aktiviteter og mærkedage i den kommende sæson. Intet mindre end et imponerende planlægningsarbejde, at man allerede ved sæsonstarten, kunne informere træner/lederstabten om det kommende års aktiviteter incl. datoer! Det oser af seriøsitet.

Trænerhåndbogen blev produceret i 2 versioner og digitaliseret på CD.

Træner-/infobreve.

Der blev sendt breve ud til lederstabten forud for både sommer- og juleferier, med det formål at holde trænerne informeret om udviklingen i klubben, så de aldrig følte sig "glemt".

Hjemmesiden.

Der blev etableret en hjemmeside, idet udviklingen gjorde, at det blev mere og mere almindeligt, at medlemmer og forældre orienterede sig på nettet. Hjemmesiden blev konstant holdt "levende" ved at fodre siden med fakta, nyheder og evt. ændringer.

Profilblad.

Tidligere blev der trykt et flersiddet kampprogram forud for sæsonen, som blev uddelt til samtlige husstande i Tvis. Dette program blev med tiden forældet, da normen blev, at man søgte informationerne på nettet. Et andet gode ved det elektroniske profilblad var også, at man hurtigt kunne informere om de ændringer i kampprogrammet, der altid opstod efter en turneringsstart. Bladet indeholdt også en præsentation af klubben og de frivillige ledere.

Dommerkorps.

For at lette arbejdet for kampfordeleren, der også havde ansvaret for dommerpåsætningen, blev der i flere år forsøgt at lave et korps af dommere, hvor man gerne så seniorspillere give et nap med i ungdomsafdelingen.

Træning på kunstbane.

I forbindelse med, at Måbjerg IF ønskede at afholde en træningslejr i Tvis for deres seniorspillere, blev en modydelse på et 6 timers træningspas på kunstbanen ved Idrætcenter Vest i Holstebro aftalt.

Som tidligere nævnt, var ovenstående beskrevne emner kun en lille del af bestyrelsens arbejde op igennem nullerne, idet der var utallige andre væsentlige opgaver at løse i den daglige drift. Sammenholdt med alle disse øvrige opgaver, giver det forhåbentlig et billede af personerne i bestyrelsen, som gerne ville, og kunne, udvikle sig i et dynamisk fællesskab, og hvor hjerteblodet var at tilbyde og konstant udvikle fodboldafdelingen til gavn for alle, der havde lyst til at være aktiv på boldbanerne.

Bestyrelsen blev i flere år belønnet med en stor medlemskare, toppende i 2005 med op i mod 250 aktive medlemmer.

75 års jubilæum!

Fodboldafdelingen blev officielt stiftet i 1923. Den nøjagtige dato er ukendt, men man må formode, at det skete i én af forårs månederne, idet der i et af versene i en lejlighedssang, dateret d. 23. oktober 1923, er skrevet, at sangen er skrevet til den første fest i fodboldklubben.

Bestyrelsen besluttede at markere mærkedagen lørdag d. 13.06.1998 og gennemføre dagen som tidligere tiders sportsfest på stadion. Dvs. at samtlige hold var aktive, enten med turneringskampe eller med venskabskampe. Samtidig blev nogle tidligere spillere opfordret til at forsøge at samle spillere fra 50'erne og 60'erne. Det lykkedes med stor succes.

Sammen med aktiviteterne på grønsværen besluttede bestyrelsen, i anledning af mærkedagen, også at lave et jubilæumsskrift, hvor samtlige afdelinger under Tvis Idrætsforening blev opfordret til at komme med historiske indlæg om deres afdelinger.

Folderen fik navnet "75 års fodboldjubilæum i Tvis IF" og indeholder adskillige spændende historiske begivenheder. Igen bad bestyrelsen forlaget "Ventus" v/Dorthe og Niels Jørgen Buus Madsen om hjælp, og igen hjalp de på fornem vis til meget billig penge, så alle i Tvis fik en gratis og en professionel udført A-5 folder i postkassen.

Kampprogram for lørdag d. 13. juni!

<p>Kl. 12.00 på bane 4: Dreng: Nr. Feld./Tvis - Skibbild IF. 11 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Peter Mikkelsen.</p> <p>Kl. 12.30 på bane 2: Puslinge: Tvis A - Hjerm 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Anders Mosegård.</p> <p>Kl. 13.30 på bane 2: Lilleput piger: Tvis - Mejrup 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Jørgen Johansen.</p> <p>Kl. 13.40 på bane 1: Miniput drenge: Tvis - Bredal 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Finn Lambek.</p> <p>Kl. 14.00 på bane 5: Herre junior årgang 1983: Tvis - ??? 11 mands - træningskamp. Kampens dommer: ???</p>	<p>Kl. 12.00 på bane 5: Herre junior: Nr.Feld./Tvis - Mejdal 11 mands - træningskamp. Kampens dommer: Finn Lambek.</p> <p>Kl. 12.30 på bane 3: Puslinge: Tvis B - Hjerm 7 mands - træningskamp. Kampens dommer: Jørgen Johansen.</p> <p>Kl. 13.30 på bane 4: Lilleput drenge: Tvis - Mejdal 11 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Anders Mosegård.</p> <p>Kl. 13.40 på bane 3: Lilleput drenge: Tvis - Vind IF. 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Peter Mikkelsen.</p> <p>Kl. 14.30 på bane 2: Dame junior: Tvis - Aulum 7 mands - træningskamp. Kampens dommer: Jørgen Johansen.</p>	<p>Kl. 14.40 på bane 2: Veteraner: Nuværende - 60er veteran 11 mands - for sjov kamp. Kampens dommer: Peter Mikkelsen.</p> <p>Kl. 15.00 på bane 2: Herre senior: Tvis - Mejrup 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Anders Mosegård.</p> <p>Kl. 15.30 på bane 1: Superveteran: 50er Tvis - 50er Tvis 11 mands - for sjov kamp. Kampens dommer: Peter Mikkelsen.</p> <p>Kl. 16.00 på bane 5: Herre senior: Tvis - Asagårdens B. 11 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Jørgen Johansen.</p> <p>Om eftermiddagen kan 5 store, lækre og flotte amerikanybiler beses på græsanlægget ved Tvis Hallen. De fremvises af den lokale klub i Holstebro. Kik på dem, men rør dem kun i flg. aftale med de stolte ejere.</p>	<p>Kl. 15.00 på bane 3: Miniput piger: Tvis - Vind IF. 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Finn Lambek.</p> <p>Kl. 16.00 på bane 3: Herre senior: Tvis - Mejrup 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Finn Lambek.</p> <p>Kl. 16.15 på bane 1: Piger: Tvis - Vinding 7 mands - turneringskamp. Kampens dommer: Anders Mosegård.</p>
---	---	--	--

Dagen ville bestyrelsen også bruge til at markere sine holdninger til ledelse af kampene (beskrevet under afsnittet "Eksempler på bestyrelsesarbejde i 90'erne og nullerne"), og derfor tog den initiativ til at invitere 4 superligadommere til at stå for dommergerningen denne dag.

Datidens hotteste og international kendte dommer, Peter Mikkelsen, havde givet tilsagn om at medvirke, men måtte desværre melde afbud dagen før pga. dårlig ryg. Heldigvis trådte Allan Dam Nielsen, kendt FIFA linjedommer til i sidste øjeblik, og samtlige kampe havde kompetent ledelse denne dag, med Finn Lambek, Anders Mosegaard, Jørgen Johansen og Allan Dam Nielsen korrekt iklædt dommerdress og med luft til fløjterne.

Dagen d. 13.06. blev en sand festdag med Borgerforeningens flag i gennem byen, udstilling af veteran biler på stadion og 17 fodboldkampe, og alt afviklet i det skønneste danske sommervejr. Samtlige daværende aktive + to hold fra 50'erne og et hold fra 60'erne boltrede og hyggede sig på grønsværen denne dag, og mange lokale hyggede sig med hinanden ved de opstillede borde, hvor der blev serveret gratis kaffe. Især blandt spillerne på veteranholdene blev det til mange skønne gensyn med tidligere bekendte og holdkammerater. Af dommerne blev Allan Dam Nielsen især populær blandt ungdommen, idet han ivrigt viste dem de gule og røde kort, han havde i lommen, kort som han havde vist til adskillige af datidens populære og kendte fodboldspillere for deres uopdragne opførelse på banen.

Han fik ikke brug for at bruge kortene aktivt denne dag, men enkelte spillerene var så heldige at få de farvede kort med hjem.

De "rigtige" seniorer fra 50'erne og første halvdel af 60'erne

Bagerst fra venstre: Egon Hedegaard, Henry Grønbæk, Jørgen Poulsen, Peter Thomsen, Egon Pedersen, Henry Lundager, Knud Laustsen, Johannes Thomsen og Ejvind Frederiksen
Forrest fra venstre: Søren Henning Dyrmosé, Kjeld Andersen, Richard Iversen, Aksel Damgaard, Aksel Bach, Bent Lundager, Peter Lundager og Ove Dyrmosé.

Spillere fra 60'erne og 70'erne

(Bagerst fra venstre: Allan Dam (dommer), Kaj Ove Bentzen, Jørgen Nielsen, Stig Kjærgaard, Bjarne Nielsen, og Svend Thomsen
 Midterst fra venstre: Christian Østerholm, Jørgen Bang, Bent Bjørnsgaard og Benny Dyrmosé
 Siddende fra venstre: Jens Majgaard, Jens Carlsen, Søren Henriksen, Vagn Katborg, Jørgen Ross og Gustav Bang

Fra kampen med deltagelse af de "rigtige" seniorer. Søren Henning Dyrmosé og Egon Hedegaard på jagt efter bolden, medens (fra venstre mod højre) Henry Lundager (gul vest, Egon Pedersen, Aksel Bach og Keld Andersen holder sig parate til at tage over.

Dagen afsluttedes i Tvis Sognegård med en fest med 100 deltagere til spising og efterfølgende dans.

Mette Jensen fra Tvis fik sig en ekstra og velfortjent overraskelse denne dag. Mette var pigespiller, og bestyrelsen og hendes holdkammerater havde indstillet Mette til DBU's fairplay pris for pigespillere i hele Danmark – og Mette var heldig at blive udtrukket som vinder af pigepræmien. Præmien var intet mindre end en plads på lægterne under dette års VM kamp i Lyon i Frankrig, hvor Danmark skulle møde værtsnationen. Så i selskab med mor Birthe Jensen tog den glade vinder på denne uforglemmelige tur.

Samarbejdet med omegnsklubberne!

Igennem årene har der været masser af samarbejde og holdfællesskaber med omegnsklubberne. Typisk var det holdfællesskab i ungdomsrækkerne, men i perioder har det også fungeret i seniorrækkerne.

I små bysamfund i lokalområdet som Tvis, Mejrup, Mejdal, Nr. Felding og Aulum kunne der være år, hvor der ikke var tiltrækkelig med spillere til et hold i egen klub, selvom et hold i ungdomsrækkerne måtte bestå af 2 årgange.

Nogle år kunne man stable hold på benene ved at søge organisationerne om tilladelse til at bruge enkelte spillere, der var en årgang ældre. Anvendte man denne mulighed, havde det dog den konsekvens, at holdet ikke kunne gå videre til de lokale mesterskaber, hvis holdet vandt sin turnering.

Andre år kunne man stå med så få spillere, at selv en dispensation om brug af ældre spillere ikke var tilstrækkeligt til at danne hold, og så blev det ofte forsøgt, at lade enkelte spillere af yngre årgange spille på hold med ældre årgange. Ikke altid med lige stor succes, idet det fysiske niveau for de yngste ikke altid var tilstrækkeligt til at spille sammen med årgange der var ældre, ja, det kunne ligefrem være for fysisk belastende for disse, og det er nu engang det sjoveste at spille bold med jævnaldrene og ligestillede.

Det blev dog nemmere at stille et helt hold fra egen klub med årene, idet Holstebroegnens Hovedkreds allerede i 70'erne tog fat om problemet og oprettede turneringer for 7 spillere, mod de traditionelle 11 spillere på banen. Der var Hovedkredsen langt foran DBU/JBU, som først begyndte at tilbyde 7 mands fodbold for piger og drenge så sent som i 1984. Siden er der også kommet tilbud om 5 og 3 mands fodbold.

For de fleste klubber er det rigtig fint med turneringer med få spillere på banen og optimalt for spillerne, idet det giver flest boldberøringer, og det er jo netop omgangen med bolden, der gør, at spillerne gerne spiller fodbold. Mangen en ældre, tidligere spiller kan sikkert erindre, at man selv eller en holdkammerat, som ikke var specielt fodboldbegavet, men kom med de evner, man nu engang havde og gerne ville være med i fællesskabet, typisk blev placeret på en back- eller wing plads på et 11 mands hold (læs: hvor man kunne gøre begrænset skade) og knapt rørte bolden i en hel kamp. Sådanne gentagne oplevelser fik helt sikkert rigtig mange unge til at søge andre

fællesskaber, og derfor var det kærkomment, da organisationerne tilbød turneringer med færre spillere på banen

**NR. FELDING - TVIS
FODBOLD START
DRENGE
JUNIORE OG YNGLINGE**

GRATIS BUS !
TIL TRÆNING FRA SKJERNVEJ UNO-X
MANDAG OG ONSDAG.

**OPSTART MØDE I TVIS SOGNEGÅRD
FOR SPILLER OG FORÆLDRE DEN 16-2-98
KL. 19.30**

OGSÅ DENNE DAG GRATIS BUS
UNO-X SKJERNVEJ KL. 18.45
SFO NR. FELDING SKOLE 19.00

**MED SPORTSLIG HILSEN
NR. FELDING OG TVIS FODBOLD**

**SPØRGSMÅL KAN RETTES TIL
NR. FELDING 97 401314 TVIS 97 435219**

Men når alt var forsøgt inden for egen klub, spurgte man ofte hos naboklubberne, om deres muligheder for at stille hold i de årgange, hvor man selv havde nogle spillere, men ikke et tilstrækkeligt antal til et helt hold. Det blev altid godt modtaget – begge veje.

Aulum har enkelte år været en samarbejdsklub, men da Aulum typisk tilhørte en anden kreds, har samarbejdet rakt mod Mejrup i enkelte år, men oftest mod Mejdal eller Nr. Felding. Især op igennem nullerne har der udviklet sig en tradition om holdsamarbejde for ungdoms hold mellem Mejdal og Tvis, hvis der var problemer med tilstrækkelig med spillere til et hold inden for egen klub. Adskillige år har der været samarbejde om flere hold i samme sæson mellem disse 2 klubber og trods det, at det altid kræver ekstra resurser af bestyrelserne med holdsamarbejde, har aktiveringen af de unge vægtet højere end den arbejdsindsats, det krævede – godt gået!

Da Tvis Skole i 1981 blev en overbygningsskole med elever fra Tvis, Mejdal og Nr. Felding, blev det helt naturligt, at det blev blandt disse klubber, man først søgte samarbejdede og holdfællesskab.

DAGBLADET D. 22/1-99 ^{bjarne}

Duo øges til fodbold-trio

Forsøg: Tvis IF og Nr. Felding GI tager Mejdal GI med i fodbold-fællesskab

Når to mødes, og der opstår harmoni, kan det somme tider blive til tre. Således også på fodboldfronten, hvor Tvis IF Fodbold og Nr. Felding Gymnastik og Idrætsforening nu udvider samarbejdet til også at omfatte Mejdal Gymnastik- og Idrætsklub.

Gode erfaringer med fællesskab mellem fodboldafdelingerne i Tvis IF og Nr. Felding GI medfører, at klubberne nu lukker fodboldafdelingen i Mejdal ind i varmen. Det sker i form af et samarbejde om junior- og ynglingspillere i sæson 1999. Ud over disse fælleshold for de tre klubber, samarbejder Tvis og Nr. Felding til lige omkring drengeholdet.

Klubberne ser en række fordele i samarbejdet. Fællesskabet giver langt større sociale kontakter og et stort netværk i lokalsamfundet, som igen affører tryghed og fællesskabsfølelse.

De unge fodboldspillere tvinges automatisk til større forståelse for hin-

anden, når grupperne er store.

På det rent sportslige plan giver samarbejdet lang større mulighed for at lave et inspireret og interessant træningsprogram. Det rummer også mange flere taktiske muligheder, og er tillige en vigtig forudsætning for at de unge fodboldspillere bevarer interessen for idrætten.

Ydermere kan man næsten kalde disse holdfællesskab for naturlige, fordi mange af spillerne har fælles skolegang i Tvis Skole i 8., 9. og 10. klasse, påpeger de tre foreningsformænd. For Tvis IF er det Jens Carlsen, for Mejdal GI Orla Jensen, og for Nr. Felding GI Micky Sweatmore.

For alle tre klubber er situationen i øjeblikket, at de enkeltvis har vanskeligt ved at tilbyde 11 mands fodbold for juniorerne og ynglingene. Men sammen er det muligt at spille stærkt ud.

Fællesskabet mellem klubberne gælder for sæsonen 1999. Midtvejs tager treklovet så stilling til, om samarbejdet skal fortsætte.

bjarne

Nogle år har holdfællesskaber været rigtig gode løsninger og har fastholdt spillerne i fodboldregi, indtil egen klub igen kunne mønstre tilstrækkeligt med spillere til egne hold (det er det optimale, og klart det klubberne helst vil), og andre år har det været svært at få det til at fungere. Årsagerne kunne være mange, men selv om klubberne ligger tæt på hinanden og burde have de samme overordnede mål med spillerne, så har der, og naturligt nok med skiftende bestyrelser, været år, hvor man har måttet kaste håndklædet i ringen, fordi kulturerne, holdningerne og forventningerne til indsatsene har været for forskellige. Andre årsager har været af mere praktiske karakterer, bl.a. den interne transport til de ugentlige træninger, spilletøjets farve osv.

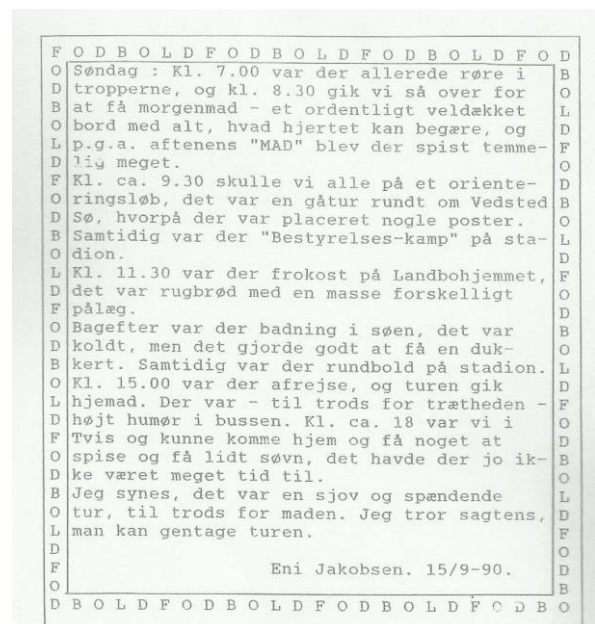
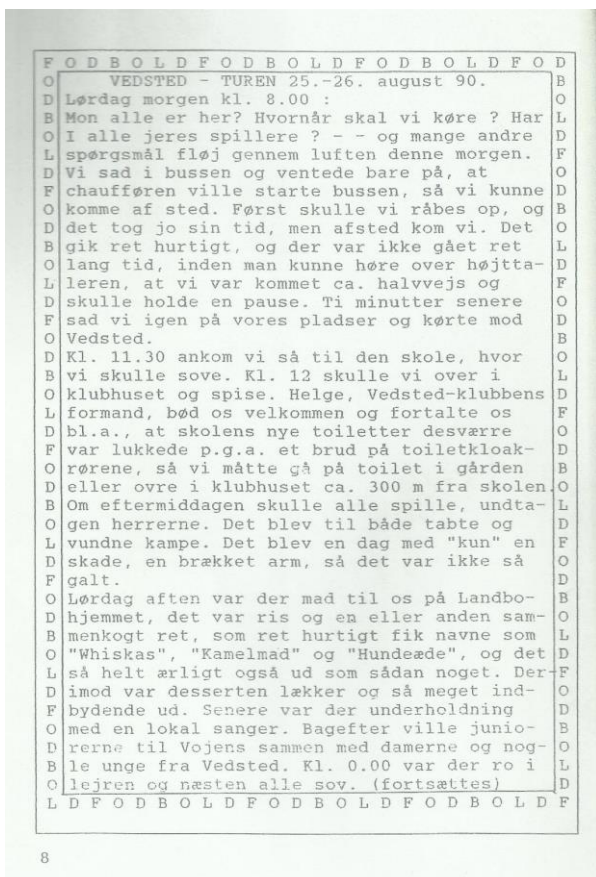
Heldigvis fortsætter holdfællesskaberne på tværs af klubberne, og det må, alt andet lige, også være i alles interesse, at det kan lykkes, når spillernes antal i egen klub ikke rækker til et helt hold.

Venskabsklubber!

Vester Vedsted i Sønderjylland.

I 1988 læste bestyrelsesmedlem Tage Jakobsen i et foreningsblad, at fodboldklubben i Vester Vedsted i Sønderjylland søgte en venskabsklub at udveksle både ungdoms- og seniorspillere med. Tage tog kontakt til klubben, og da formålene med udvekslingen var afstemt mellem klubberne, og det vurderedes, at niveauet og spillematerialet var nogenlunde ens i begge klubber, og inden for begge køn, besluttede bestyrelsen at indlede et samarbejde med klubben.

Det blev til to besøg i Vester Vedsted og et besøg i Tvis af Vester Vedsted i perioden 1989 – 1991, inden bestyrelsen i 1991 besluttede at afbryde samarbejdet med Vester Vedsted. Årsagen til afbrydelsen var bl.a., at besøgene hos hinanden aldrig udviklede sig til de personlige relationer mellem spillerne på tværs af klubberne, som var hovedformålet med besøgene. Derfor vurderede bestyrelsen, at samarbejdet ikke havde den store værdi for afdelingen.

Besøgene hos Vester Vedsted startede med bustransport fra Tvis lørdag morgen. Spillerne og lederne blev ved ankomsten godt modtaget og blev indkvarteret i skolens gymnastiksal. Her sov man på lange rækker med gymnastikmadrasser som underlag. Lørdag eftermiddag var der fodboldkampe, og om aftenen tog seniorspillerne ud og så på nattelivet i Sønderjylland. Ungdomsspillerne hyggede sig på skolen.

Søndag var der arrangeret forskellige aktiviteter, inden turen gik retur mod Tvis.

Besøget i Tvis foregik efter nogenlunde samme recept, blot med den forskel, at her blev gæsterne privat indkvarteret. Da målet med besøgene hos hinanden var personlige relationer mellem spillerne på tværs af klubberne, mente bestyrelsen i Tvis, at det var den bedste måde at skabe disse på. Værdien i udvekslingen med Vester Vedsted kunne heldigvis aflæses internt i fodboldafdelingen i Tvis. Sådanne ture, hvor såvel unge som ”ungeældre” er sammen en hel weekend, giver altid et sammenhold i egen klub og skaber gode og længerevarende relationer på tværs af køn og aldersgrænser.

Dolni Benesov i Tjekkiet!

Tvis-spillere til Tjekkiet

Ferie: Tvis IFs fodboldafdeling har sendt en busfuld spillere til Dolni Benesov i Tjekkiet

Tvis IF har sendt en busfuld fodboldspillere til Tjekkiet, hvor der venter spillerne store oplevelser i løbet af ferien. Det er idrætsforeningens venskabsklub fra Dolni Benesov, der har inviteret Tvis-klubben til det dejlige land. Tvis sender et drenge- og et juniorhold til Tjekkiet og de pladser der var tilovers i bussen blev tilbudt de værtsfamilier, der havde tid og mulighed for at deltage på turen. Fodboldspillerne skal bo privat. Det er meningen spillerne skal bo to sammen. Om dagen er der udflugter og om aftenen er det sport og festlig samvær der er på programmet. Deltagerne forlod Tvis i lørdags. Søndag eftermiddag var der ankomst til Dolni Benesov. Fodboldspillerne skal besøge den tidligere koncentrationslejr i Theresienstadt og så bliver der mulighed for et besøg i den smukke by Prag, sjak

Fra Tvis Idrætsforenings generalforsamling d. 15.03.1994 kan man i et afsnit af formand Erik Sørensens beretning bl.a. læse følgende: ”I slutningen af 1993 havde foreningen besøg af en gruppe idrætsledere fra Tjekkiet. Kontakten var skabt af Jens Carlsen, der gennem sit besøg i Tjekkiet med Tvis Skole i 1992 havde fået kontakt med en gruppe tjekkiske idrætsledere. Under besøget i 1993 blev det aftalt, at en gruppe på ca. 50 idrætsfolk fra Tjekkiet skal på besøg i Tvis i foråret 1994”.

I perioden efter murens fald i Berlin, havde Kulturministeriet i august 1990 oprettet en Østeuropapulje under Demokratifonden til at støtte udbredelsen og kendskabet til danske idrætstraditioner og frivillig organisering og foreningsdannelse.

Da et besøg af så mange idrætsudøvere var for stor en økonomisk udgift for foreningen, søgte man midler fra denne pulje og fik i 1994 bevilget ca. kr. 70.000,- og ca. kr. 45.000,- i 1996.

Denne kontakt udviklede sig til et samarbejde med en klub ved navn Dolni Benesov fra det nordøstlige Tjekkiet og blev til 2 udvekslings besøg i begge lande. Udvekslingen havde flere formål.

Tjekkiet var jo på dette tidspunkt et land, som bare få år tidligere var et meget lukket land, og som politisk blev styret med hård hånd med de værdier og holdninger, det afspejler. Det siger sig selv, at udgangspunkt og holdninger var meget forskellige omkring det at dyrke idræt, idet betingelserne og mulighederne var meget anderledes.

For idrætsforeningens vedkommende havde udvekslingen 2 overordnede formål: ”At vise tjekkerne hvorfor og hvordan man dyrker idræt i Danmark og at give unge i Tvis et indblik i, at man sagtens kan dyrke idræt og blive rigtig god til det under helt andre forhold, end de kendte i Danmark.”

DAGBLADET 4.4.96

Ugens scoring

Af Bjørn Madsen

UGENS SCORING blev til på baggrund af adskillige scoringer på Tvis Stadion i den forløbne uge. Tvis Idrætsforening får ugens grønne kort for det udmærkede initiativ at skabe venskabsforbindelse med fodboldklubben Dolni Benesov fra Tjekkiet.

Nu er venskabsklubber da heldigvis ikke et nyt fænomen. Tvært imod har danske idrætsforeninger haft udenlandske relationer i massevis af år med bunker af gode oplevelser. Men det, der adskiller Tvis IF Fodbolds forbindelse til den tjekkiske klub lidt fra hovedparten er, at man har sat en lille formålsparagraf på. Sådanne bare til internt brug - men god at have i bagehovedet, når gæsterne fra Tjekkiet er ankommet. På det omfattende og flotte program for denne uges besøg af Dolni Benesov står som formål:

»At give en fodboldklub fra et tidligere Østland et indblik i dansk forenings- og kulturliv. At skabe gode kontakter og få gode venner.»

Det er flot!

For ikke alene står det der. Men Tvis IF Fodbold mener helt klart også noget med ordene.

Formanden for Tvis IFs fodboldafdeling, Jens Carlsen, tog initiativet til venskabsforbindelsen på vej hjem fra et skolebesøg i Tjekkiet. Tjekkerne var positive folk, havde Jens Carlsen registreret. Og hvorfor så ikke også lave et samarbejde på idrætsfronten?

Hvad Jens Carlsen også havde bemærket var, at tjekkerne ikke har samme holdning til en idrætsdyst som vel hovedparten af danskere: Vi kan godt kæmpe på grønsværen, uden at være alt for resultat-fixerede. Vinder vi, kan vi være glade. Taber vi, er det legalt at være lidt ked af det. Men så er modstanderne jo så til gengæld glade. Og det er da heller ikke så ringe.

Det er lidt af det, Jens Carlsen og Tvis IF Fodbold godt vil fortælle og vise de nye venner fra Tjekkiet. At glæden ved at være samme på idrætspladsen ikke kun er afhængig af cifrene på resultattavlen.

Det gode samarbejde, der allerede er i fuld gang mellem Tvis IF og Dolni Benesov tyder på, at noget er ved at lykkes.

Tjekkerne besøgte Tvis første gang i uge 19 i 1994 med unge fodboldspillere, gymnaster, tennis- og badmintonspillere, og anden gang i 1996 udelukkende med unge fodboldspillere.

Tjekkerne blev privat indkvarteret hos byens familier, som gæstfrit åbnede deres hjem for gæsterne.

Om dagen var tjekkerne på udflugter for at opleve dansk kultur, og om aftenen dyrkede man idræt sammen. Udflugterne var bl.a. besøg hos Superligaklubben i Silkeborg, Himmelbjerget, ved Vesterhavet, Nr. Vorupør og Hanstholm med Tage Poulsen som guide, Vigsø Badeland, Legoland (var altid et must), guidede ture i Holstebro med bl.a. Steen Busk, besøg hos Tvis skole og daginstitution, Vedersø Idræts efterskole, Holstebro Svømmehal, gudstjeneste i Tvis Kirke osv. Altså en bred vifte af dansk kultur.

Tvis Idrætsforening tog på genvisit i efteråret 1995 med både fodbold-, tennis- og badmintonspillere og gymnaster, og igen i efteråret 1997, hvor det udelukkende var et hold drenge- og juniorspillere, der repræsenterede Tvis.

Da der ikke var et tilstrækkelig antal drenge- og juniorspillere fra Tvis dette år, blev spillere fra klubberne i Nr. Felding, Mejdal og Hjerm inviteret til at deltage. Det lykkedes at samle spillere til begge hold.

Også i Tjekkiet blev man ved begge besøg privat indkvarteret, og som i Tvis var der udflugter om dagen og idræt om aftenen. Man var i drypstenshuler, på tur i bjergene, på shopping i den nærliggende storby Opava, til tennismatch med danskeren Kenneth Carlsen, på rådhuset, museer, på hestestutteri og så lokale fodboldkampe på højt plan osv. Som i Tvis, en bred vifte af Tjekkisk kultur.

De tjekkiske værtsfamilier og idrætsudøvere fra Tvis tager afsked med hinanden i 1995

Alle besøg blev afsluttet med fælles arrangementer den sidste aften i de respektive haller og incl. værtsfamilier. Efter spisningen dyrkede de unge mennesker bordtennis, gulvhockey, fodbold og håndbold på tværs af sproggrænserne.

Under begge ture til Tjekkiet gjorde man på udturen ophold ved den tidligere koncentrationslejr i Theresienstadt. Et barsk historisk tilbageblik, som forplantede sig til stilhed i bussen under den videre færd.

På hjemturene fik man nogle få timer i hovedstaden Prag, og fik snuset lidt til denne prægtige storby.

De overordnede formål lykkedes til fulde. Foruden dansk kultur, oplevede tjekkerne i Tvis, at man her dyrkede idræt for sundhedens skyld, for sjov og gerne i fællesskab med andre, og i alle aldre. I Tjekkiet var man optaget af at blive dygtige, dyrkede eliten og havde ikke samme fokus på sundhed og glæde ved idrætten som i Tvis. Samtidig fik tjekkerne øjnene op for, at vi her Danmark har tradition for at passe på vores

FODBOLDTUR TIL TJEKKIET

I Efterårsferien var ca. 45 børn og voksne en uge i Dolni Benesov i Tjekkiet for at spille fodbold. Hvert hold spillede to fodboldkampe, og derudover var der masser af oplevelser, såsom tennisturnering, byture, besøg på hestestutteri og meget mere. Der blev knyttet mange venskaber både mellem danskere og tjekkere, men også danskerne imellem, da spillerne kom fra både Tvis, Mejdal, Nr. Felding og Hjerm. Vi var indkvarteret privat, og derigennem blev venskaber også knyttet.

Blandt turens højdepunkter kan nævnes tennisturnering med bl.a. Kenneth Carlsen, fodboldkamp mellem Dolni Benesov og Opava, og selvfølgelig fodboldkampe mellem Tvis og Dolni Benesov, hvor det for første gang lykkedes Tvis at besejre Dolni Benesov. 3-2 sejr til Juniorholdet.

Det var en tur som mange af turens deltagere sent vil glemme, og der vil helt sikkert være stor tilslutning næste gang en gruppe fra Tvis drager til Tjekkiet.

På gruppens vegne

Kristian Carlsen

faciliteter på et helt anden plan end i Tjekkiet.

Under besøgene i Tjekket blev lederne og idrætsudøverne fra Tvis gjort bevidste om, at man sagtens kan dyrke idræt under betydelige andre beskedne forhold end i Danmark og også blive rigtig dygtig under disse forhold, og at mulighederne i Danmark er fantastiske.

Samarbejdet og udvekslingen stoppede med fodboldafdelingens sidste besøg. Begge klubber var enige om, at det fælles mål var nået, og at samarbejdet havde gavnet i begge samfund.

Klubbens Årsplan!

Det er jo ingen offentlig hemmelighed, at der sjældent står personer og tripper for at komme i en bestyrelse i en idrætsforening. Meget veludført arbejde og viden er igennem årene gået tabt, når erfarne bestyrelsesmedlemmer har trukket sig tilbage, og nye er tiltrådt. Overleveringerne kan være uhyggelig svære. Flere bestyrelsesmedlemmer er sikkert blevet lokket ind i en bestyrelse med ordene ”ja men, vi holder ca. 8 – 10 møder om året, dem deltager du i, og det er så det!!” – og det ved alle, der har prøvet at sidde i en bestyrelse, at det er en sandhed med mange modifikationer. Rigtig mange nye og engagerede mennesker er trådt ind i foreningsbestyrelser med de bedste intentioner om at bidrage til fællesskabet, men er blevet skuffede og frustrerede. Nye synes ofte, at meget er uoverskueligt og svært, og har man fået for mange utilfredsstillende oplevelser med det frivillige arbejde, er det nemmeste, at trække sig ud af bestyrelsen ved kommende valg. Nye kommer igen til, og vi har en ond spiral – ingen kontinuitet, og der sendes dårlige signaler til sponsorer, ledere og spillere.

Mange bestyrelser har gennem tiderne forsøgt, på bedste vis, om man kunne undgå dette erfaringspild og spild af gode frivillige kræfter, som trak sig efter få år. Nogle år er det lykkedes bedre end andre, sådan vil det altid være.

I efteråret 1998 fik bestyrelsen en henvendelse fra JBU konsulent Peter Tornbo. Peter havde nogle forslag til JBU/DBU kurser, som han mente måske ville kunne lette arbejdet i klubben.

I den daværende bestyrelse havde man diskuteret emnet om, hvordan man på bedste vis kunne få den nuværende bestyrelses erfaringer nemmest og bedst muligt overgivet til fremtidens bestyrelser, og da bestyrelsen kiggede Peter Tornbos kursustilbud igennem, faldt øjnene på et DBU kursus, man kaldte ”Klubbens Årsplan”.

En årsplan som ville sætte fokus på en bestyrelses arbejdsopgaver, få opgaverne synliggjort, fastlagt tidsforbruget for de enkelte opgaver, tidspunkt for igangsætning og hvem, der havde ansvaret for udførelse. Kort sagt, ville en sådan plan være et godt styringsredskab til at hjælpe bestyrelsesmedlemmer til bedre at kunne overskue opgaverne, være på forkant og ikke mindst få arbejdsopgaverne fordelt jævnt ud over året i stedet for, at alle var ved at drukne i opgaver i et begrænset antal måneder – og tænke i flugt fra bestyrelsen ved kommende generalforsamling. En sådan veludført årsplan ville også være et godt redskab i rekruttering af nye bestyrelsesmedlemmer, idet alle aspekter i opgavernes karakter ville være beskrevet. Dvs. at ingen nye bestyrelsesmedlemmer i fremtiden behøvede at blive lokket under falske forudsætninger, men ville kunne se i årsplanen, hvad der kræves af resurser, og aldrig behøvede at føle sig ”som Palle alene i verden”, men kunne støtte sig til årsplanen.

Bestyrelsen besluttede at købe dette kursus, og det skulle få vidtrækkende konsekvenser.

Kursusleder blev JBU konsulent Leif Hvam. En gæv thybo, med begge ben solidt plantet i den vestjyske idrætskultur.

For at få så meget kvalitet i den færdige årsplan som muligt, inviterede bestyrelsen 20 kompetente idrætsinteresserede personer, af begge køn, til at deltage i 2 fredag aften møder d. 16.04. og d. 11.06. med overskriften ”Vil du hjælpe din fodboldafdeling godt ind i det næste århundrede?”. Det var der 13, der ville bruge 2 fredag aftener på (flere ville gerne, men var forhindret) – flot, og alle bidrog med hver deres viden og indsigt, med stor entusiasme, og med Leif Hvams hjælp fik bestyrelsen hovedlinjerne på plads.

Den efterfølgende opsætning, så den blev nem og overskuelig at anvende, blev foretaget af kasserer Benny Christensen og formanden Jens Carlsen i efteråret 1999.

Alle de klubber, der havde købt dette kursus gennem en periode på 15 måneder, blev af DBU opfordret til at indsende deres resultat til DBU. Guleroden var, at der ville blive udtrukket 3 vindere, som ville få en præmie for indsatsen. DBU modtog Tvis IF Fodbolds bidrag i november 1999, lidt forsinket i forhold til deadline, men bestyrelsen var fast besluttet på, at planen skulle være tilstrækkeligt gennemarbejdet, så hellere gå glip af en konkurrence.

Blandt de ca. 1300 indsendte årsplan fra klubberne blev bestyrelsen sidst på året 1999 kontaktet af DBU konsulent Henning Hansen. Han ville meddele bestyrelsen, at årsplanen fra Tvis IF Fodbold var vurderet som værende blandt de 4 bedste i hele Danmark, og at han gerne ville invitere sig selv til et bestyrelsesmøde umiddelbart efter nytår, for at høre nærmere om bestyrelsens baggrund for det gode resultat.

Kort efter dette bestyrelsesmøde, kunne Henning Hansen meddele bestyrelsen, at netop Tvis IF Fodbold, sammen med 3 andre klubber i Danmark, Kolby Hørdum, Silkeborg IF og Korup IF (de 3 førstnævnte havde alle haft Leif Hvam som kursusleder) var inviteret til at fremlægge deres resultat for hinanden og for uddannelsesudvalget i DBU hos DBU i Brøndby. Det var stort, og det var med stolthed at bestyrelsen kunne invitere 10 ud af de 13 deltagere i kurset på denne tur (3 var forhindret).

Hele flokken blev afhentet i bus kl. 09.30 d. 11.10.2000, hvor lederne fra Kolby Hørdum var om bord. Silkeborg IF og Korup IF blev samlet op senere på ruten, og der var et fint traktement under turen til Brøndby.

Vel ankommet til Idrættens Hus i Brøndby, blev deltagerne budt velkommen og serviceret med frokost, hvor også DBU's formand Poul Hyldgaard deltog.

Herefter var det klubbernes tur, med et ca. 20 minutters indlæg på skift. Jens Carlsen var på dette tidspunkt trådt ud af bestyrelsen, men daværende formand Mette Marie Stokvad havde bedt Jens stå for indlægget, idet hun vurderede, at han var mest inde i stoffet. De øvrige klubber havde fine power points at støtte sig til under fremlæggelsen, men Jens havde udelukkende mappen med årsplanen og forberedte tilhørerne på, at nu måtte de holde ørerne stive, idet der nu kom et indlæg på jysk. Alle smilede og tog det med godt humør (måske forstod de ikke alt der blev sagt), men da Jens trådte ned af podiet og passerede uddannelseskonsulent Henning Hansen, hviskede Henning diskret Jens i ørerne med ordene ”det er simpelthen det bedste resultat, vi endnu har set, vær pave stolt af det”. Jens blev vist lige en kende højere på dette tidspunkt.

Kl. 17.00 var der fælles spisning og herefter afgang til Parken og til fodboldlandskampen Danmark – Bulgarien.

Efter fodboldkampen var det farvel og tak til Henning Hansen og DBU for en begivenhedsrig dag. Det blev meget sent inden bussen arriverede til Tvis igen, men humøret var selvsagt højt, da det skete.

Og så troede bestyrelsen jo, at så var den sag afsluttet, men det skulle vise sig blot at være starten til noget nyt og spændende.

Uddannelse af idrætsledere i Tvis IF i samarbejde med DBU!

Nedenstående beretning om lederuddannelse omhandler ikke Tvis IF Fodbold specifikt, men hele Tvis IF organisationen. Lederuddannelsen var dog en udløber af fodboldafdelingens præmiering af projektet "Klubbens Årsplan", og derfor synes vi, at historien skal fortælles, og at den passende hører hjemme i denne sammenhæng.

Få måneder efter besøget hos DBU i Brøndby i forbindelse med fremlæggelsen af "Klubbens Årsplan", kontaktede uddannelseskonsulent Henning Hansen igen Jens Carlsen med et spændende tilbud. DBU havde besluttet, at hele deres uddannelses tilbud til klubber og ledere skulle omorganiseres og ændres. Som erfaringsgrundlag til disse lederkurser, helt op på Superliganiveau, havde Henning Hansen fået til opgave at finde 3 fodboldklubber i Danmark, der ville medvirke og gennemgå et længerevarende kursusforløb. Henning Hansen ville foreslå, at Tvis IF Fodbold blev den ene af de 3 klubber.

Indholdet i kursusforløbet var ikke fastlagt, det skulle fodboldafdelingen, i samråd med Henning Hansen, selv sammensætte, men at det ville blive på et højt niveau blev helt klart, idet DBU ville afsætte kr. 100.000,- til projektet.

Kravet til fodboldafdelingen var at samle minimum 20 interesserede ledere, der var klar til at investere 5 fredag-lørdage i projektet, fordelt på et år. Jens gjorde Henning Hansen bekendt med, at det var utopi at tro, at en lille fodboldafdeling som Tvis ville kunne stille med 20 personer ud af en lederstab på ca. 35, men hvis tilbuddet kunne breddes ud til lederne i hele idrætsforeningen, ville det måske kunne lade sig gøre.

DBU accepterede forslaget, og datidens formand for Tvis IF, Per Mortensen og Jens Carlsen formulerede emnerne til de 5 temakurser, alle emner som samtlige deltagere også ville få god gavn af i deres civile liv.

Ca. 50 personer blev inviteret til en informationsaften i Tvis Sognegård, hvor "bagmændene" informerede de indbudte om det unikke tilbud for en så lille forening som Tvis IF, og 22 personer gav tilsagn om at deltage i forløbet.

Prominente personer som tidligere jægersoldat B.S. Christiansen, idrætspsykolog Jørn Richter, direktør Bjarne Schmidt m.fl. blev hyret til de 5 temaweekender, som blev afholdt på Struer Vandrerhjem. Der var bl.a. også udeaktiviteter forbundet med kurset, idet hele holdet var på teambuildings kursus hos B.S. Christiansen på forhindringsbanen i Voldby.

Samtlige deltagere var meget engagerede, og Henning Hansen og DBU roste deltagerne for indsatsen. Sammen med DBU's erfaringer fra de 2 andre udvalgte klubber førte indsatsen i Tvis IF til et flot og populært kursustilbud til samtlige klubber under DBU. Tænk, at Tvis IF fik indflydelse på, hvordan ledere i store fodboldklubber som Brøndby, FCK, OB osv. skulle undervises – det var da stort.

Efterfølgende fik Jens Carlsen en opfordring fra DBU om at indtræde i DBU's uddannelsesudvalg. Pga. den megen rejseaktivitet dette ville medføre, bl.a. til Idrættens Hus i Brøndby, måtte han desværre takke nej til opfordringen.

Formænd gennem årene! (Dem vi kender navnene på)

- 1934 Erik Thomsen
- 1938 Jens Peder Pedersen og Chr. Carlsen
- 1944 Ernst Svendsen
- 1946 Thorkild Carlsen
- 1949 Chr. Winther
- 1950 - 51 Ernst Svendsen
- 1952 Egon Jensen
- 1953 Kjeld Svendsen
- 1954 Richard Iversen
- 1955 Henry Grønbæk
- 1962 Knud Laustsen
- 1963 Ejvind Frederiksen og Søren Henriksen
- 1964 – 65 Børge Dyrmosé
- 1966 Søren Henriksen og Harry Nissen
- 1967 Svend Thomsen og Benny Dyrmosé
- 1968 Søren Henriksen og Gustav Bang
- 1969 Lorentz Nissen
- 1970 Kaj Ove Bentsen
- 1971 Benny Henriksen
- 1973 Jørgen Nielsen

1974 Laurids Katborg
 1975 Frode Berthelsen
 1976 – 77 Erik Hansen
 1978 Erik Østergaard
 1979 Steen Kallesøe
 1980 – 81 John Jensen
 1982-83 Erik Sørensen
 1984 – 85 Tage Jakobsen
 1986 – 87 Anders Borg
 1988 – 89 Ryan Hansen
 1990 – 94 Anette Lautsen (første kvindelige formand)
 1994 – 2000 Jens Carlsen
 2000 – 2005 Mette Marie Stokvad Jensen
 2005 - 2009 Mette Majgaard
 2010 – 2011 Leif Meldgård
 2012 - 2013 Mette Majgaard

Herrer seniortrænere gennem årene!

1958 Aksel Jørgensen
 1959 Jørgen Poulsen (købmand)
 1960 - 61 Otto Jensen
 1962 - 63 Bernhard Bertelsen
 1964 A. Hansen ”Gokke”
 1965 Viktor Thordahl
 1966 Svend Sørensen
 1967 - 68 Børge Jakobsen
 1969 - 70 Svend Erik Melvej (”tykke”)
 1971 - 72 - 73 Leif Jensen
 1974 - 75 Knud Lautsen
 1976 - 77 - 78 - 79 Poul Christiansen
 1980 - 81 Jørgen Klinge
 1982 Svend Graversen (forår) og Peder Ørskov Jensen (efterår)
 1983 - 84 Jan Arnsbæk
 1985 Jan Arnsbæk og Iver Andersen
 1986 Knud Erik Korsgård og Iver Andersen
 1987 Jørgen Ross og Villy Ålbæk
 1988 - 89 Kent Hartmann
 1990 - 91 Hans Erik Nielsen
 1992 - 93 Jørgen Klinge
 1994 Morten Pulapa
 1995 Ingen seniorfodbold
 1996 Benny Nielsen
 1997 - 98 - 99 John Noesgård
 2000 Søren Iversen
 2001 John Noesgård og Leif Meldgaard

2002 - 03 Leif Meldgaard og Jesper Møller
 2004 - 05 Peter Olesen, Leif Meldgaard og Morten Clausen
 2006 Børge Jensen
 2007 Morten Pedersen
 2008 Ole Hansen og Peter Olesen
 2009 Ole Hansen
 2010 Lars Daather og Peder Thoustrup
 2011 René Olesen
 2012 René Olsen og Thomas Linde

Markante ledere!

Det vil aldrig blive helt fair at trække enkelte personer frem, når en beretning skrives om en afdeling i en idrætsforening, idet der gennem årene har været ufattelig mange personer, der hver især har givet ufattelig mange af deres fritimer, ganske ulønnet, til gavn for idrætslivet og fællesskabet.

Forfatterne er dog overbevist om, at når vi vover specifikt at nævne Herman Jensen og Jørgen Bang vil rigtig mange trods alt synes, at dette er velfortjent.

Herman Jensen

Hermans navn dukker allerede op i forbindelse med fodbold i Tvis først i 70'erne, hvor han blev bedt om at organisere ungdomsafdelingen, skaffe trænere og støtte disse, og være "praktiske gris" i øvrigt. Den sidste opgave som "gris" var mangeartet. Den bestod bl.a. i at skaffe spilletøj og vask af samme. Her fik Herman hjælp af sin kone Ruth og deres døtre. Døtrene tjente i en periode en skilling ved at vaske spilletøjet. Ruth stod bag pigerne og betalte sikkert både vaskepulveret og for elforbruget.

Andre opgaver: Banerne skulle opkridtes jævnlige, og her fik Herman hjælp af nogle pensionister, dommerpåsætning både til seniorer og ungdom, boldene skulle være pumpet, og nettene isattes målene før hver kamp. For at skåne nettene mod overlast, blev de efter hver kamp nedtaget og henlagt i rekvisitrummet og hevet frem igen, før en kamp skulle spilles. Da holdantallet var stigende, kom der dog krav fra trænere og Herman om, at nettene skulle forblive i målene fra forårssæsonens start og først nedtages ved sæsonens afslutning, idet arbejdet med at montere og afmontere disse, blev alt for tidskrævende. Forslaget blev vedtaget og er stadig gældende praksis.

Herman fortsatte som sådan, indtil han ved generalforsamlingen i 1977 blev valgt ind i fodboldbestyrelsen, og fortsatte med at være ansvarlig for de praktiske opgaver. I bestyrelsen brugte han især sine kræfter på senior fodbolden.

(På billedet ses Herman med sin idrætspris)

Hvem husker ikke Hermans talegaver og overtalelsesevner i forbindelse med kapring af spillere til kampene? Utallige er de telefonopkald gennem årene, hvor Herman, i samarbejde med Jørgen

Bang, har skullet skaffe spillere til ”telefonholdet” (som regel et serie 6 hold for spillere, som ikke alle trænede jævnlige, og som derfor skulle indkaldes pr. telefon), og utallige er de tilfælde, hvor spillerne har takket nej til at møde op til en fodboldkamp, adskillige gange i den samme samtale, men er mødt frem alligevel, idet Herman havde (og har stadig) en fortræffelig evne til totalt at overhøre et nej, med det resultat, at spillerne accepterede til slut. Det var og er en evne, som har forskånet fodboldafdelingen for utallige bøder for udeblivelser til kampe, men også en evne, der har holdt rigtig mange spillere inde omkring fodbolden i Tvis.

En sjov episode som holdleder:

Herman husker, at han under en juniorkamp mod Naur Sir pludselig opdagede, at der ved en fejl var 12 Tvis spillere på banen. Herman kaldte en forsvarsspiller ud til sig, og aftalte med ham, at han ved først givne lejlighed skulle sparke bolden ud i læhegnet omkring banen. 2 mand skulle gå ud at lede, men kun 1 komme tilbage på banen. Operationen lykkedes, og ingen opdagede fadæsen.

I en årrække bestyrede Ruth og Herman og deres piger, suppleret med unge piger fra lokalområdet, kantinen/kiosken i det oprindelige klubhus, indtil kantinen/kiosken blev etableret i Tvis Hallen i 1978/79. (Klubhuset blev fjernet d. 16. april 2012 i forbindelse med tilbygningen til Tvis Hallen).

Jobbet var ret tidskrævende, idet de var forpligtet til at åbne kiosken ved hver træningsaften og ved kampdage. Salgsstedet var både gennem en udvendig luge mod øst (mod hallen), samt inde i kantinen. Yderligere var kiosken åben ved sportsfester, og når Tvis Skole havde udendørs arrangementer på sportspladsen. Sideløbende havde bestyreren af kantinen også til opgave at rengøre hele klubhuset incl. omklædningsrum.

Det økonomiske incitament for drift af kiosk/kantine var begrænset, idet salget, og dermed indtjeningen, rigtig mange aftener kunne være stærkt begrænset og må derfor betragtes som endnu et stykke værdifuldt frivilligt arbejde fra familien Ruth og Herman Jensen.

Pga. etablering af selvstændig virksomhed i midt 80'erne valgte Herman at stoppe med sit frivillige arbejde i klubben. Heldigvis forblev interessen for foreningslivet intakt, så da han først i nullerne blev spurgt, om han var klar til endnu en tørn, takkede Herman ja, både til et bestyrelsesjob og som holdleder for seniorholdet (også for telefonholdet).

Ved udgangen af 2014, har Herman dog ”truet” med at stoppe, men har ikke manglet opfordring til at fortsætte.

Allerede i 1976 modtog Herman en pris. Prisen hed ”Idrættens støtte nr. 1” og fremhævede alle Hermans kvaliteter, loyalitet og ihærdighed. Prisen kom ikke fra nogen organisation, men fra spillerne – større kan det ikke blive, og prismodtageren er berettiget til en gentagelse.

Jørgen Bang.

Allerede i 60'erne møder man Jørgens navn i protokollerne bl.a. som medlem af bestyrelse og senere som meget aktiv person i anstrengelser på at skaffe midler til den altid slukne klubkasse. Anstrengelser stod dog ikke altid mål med indsatsen, men trods dette var Jørgen ukuelig i sin

(Jørgen Bang med sin velfortjente fodboldstatuette)

optimisme for sagen og var idémand til adskillige tiltag vedr. sponsorater og brugte mange resurser i forbindelse med bl.a. Sajykaballerne i 70'erne.

Men det var som idrætsperson Jørgen gjorde sig mest bemærket. Fra midt i 60'erne og til sidst i 80'erne var Jørgen en utrættelig person i foreningsregi og drivkraft, både som spiller og leder.

Utallige er de ungdomshold, som Jørgen både har været leder og træner for, og utallige er de ungdomsspillere, der har nydt godt af Jørgens pædagogiske, rolige og altid seriøse tilgang til ungdomstræningen.

Utallige er de senior hold, som Jørgen har trænet og været ledere for, i flere år i samarbejde med Herman Jensen, og utallige er de timer han har anvendt samlet set i idrætsregi i Tvis.

Det sociale var i højsædet i klubben, hvor Jørgen trak et stort læs. En hel del spillere kom til Tvis fra bl.a. Holstebro. Kontakten blev ofte etableret ved, at spillere fra Tvis begyndte skolegangen i Holstebro, og som kunne fortælle om de gode forhold i Tvis. De blev ofte modtaget af en imødekommende Jørgen, som var garant for den gode sociale kultur i klubben, og han var årsagen til, at mange forblev vedholdende i klubben.

Sjove og gode oplevelser fra Jørgens hukommelse!

Han husker, at han spillede på et serie 6 hold, som var gået ubesejret i gennem turneringen. Den sidste kamp mod Timring i Timring, som på dette tidspunkt lå på 2. pladsen, var dog afgørende for en evt. oprykning til serie 5 – Jørgens hold skulle vinde. Efter 1. halvleg var Tvis bagud 0 – 4. I pausen sagde Jørgen til angriberen Kurt Jørgensen: ” Hvis du æsker 5 i 2. halvleg, gi'r jeg øl efter kampen”.

Og hvad skete: Kurt lavede 5 mål og Tvis vandt 5 – 4. 1. pladsen var sikret og grillbaren i Timring blev herefter tørlagt for øl.

For at styrke sammenholdet blandt trænere og ledere tog Jørgen adskillige gange initiativ til ture til diverse 1. divisions klubkampe, og et år blev en OL kvalifikationskamp mod Rumænien på Aalborg stadion valgt som årets udflugt. På et tidspunkt, ved stillingen 0 – 0 i kampen, ville bestyrelsen give en omgang øl som tak for indsatsen gennem året, og Jørgen blev sendt til baren. Der var også andre, der var blevet tørstige, så der var lang kø ved baren. Da Jørgen kom retur med forfriskningerne førte Danmark 5 – 0. Lidt surt for Jørgen, men det gav anledning til megen morskab.

Nytænkning.

En træner med fornavnet Leif, havde fået den glimrende idé, at seniorspillerne i de tidlige forårskampe med fordel skulle indtage noget varmt i pausen mellem de 2 halvlege – varm Knorr suppe. Dette moderne tiltag blev godt modtaget af spillerne. Træneren glemte dog at bytte det varme ud med noget koldt, da det blev sommer, og spillerne syntes ikke, det styrkede indsatsen med varm suppe i 25 – 30 graders varme. Det kunne der imidlertid ikke ændres på.

Det gladeste hold.

En senioropstart efter vinterpausen sidst i 70'erne gik meget trægt pointmæssigt – holdet tabte hver kamp. Trods flere tiltag fra træneren lykkedes det ikke at få pointhøsten i gang, og gode råd var dyre. Træneren greb til en metode, som han mente var afprøvet med et positivt resultat i en 1. divisionsklub i England – inden kampstart fik hver spiller udleveret en lille ”skarp”, for at sætte dem i rette stemning. Holdet blev dog ved at tabe, og tiltaget blev udvidet med yderligere en ”skarp” i pausen. Resultaterne udeblev stadig, og ved forårssæsonen udløb blev træneren fyret. Men holdet blev kendt som det glædeste hold. Anden halvdel af turneringen blev gennemført uden træner, og pointene kom i tilstrækkelig grad til, at en nedrykning til en lavere række blev undgået.

En semifinalenkamp om det jyske mesterskab for serie 6 klubber i 1973, spillet i Tvis mod Kolby Hørdum, endte med, at kampen skulle afgøres ved straffesparkkonkurrence. Målmanden for Tvis, Harry Nissen, klarede det 1. spark i flot stil, men dommeren dømte fejlagtigt omspark, idet han vurderede, at Harry gik for tidligt efter bolden. Konkurrencen endte med, at Tvis tabte kampen på denne kendelse, og sindene var i kog. Også hos rolige og besindige Jørgen Nielsen (også kaldet Store Jørgen). Da han forlod banen tog han sin ene støvle af (en stor en af slagsen) og kylede den i arrigskab og frustration efter dommeren, der var ved at forlade banen. Desværre ramte støvlen dommeren i nakken, og handlingen kostede en karantæne. Vel egentlig velfortjent, men hvis man kendte Jørgen, ved man, at der ikke var ondskab i manden, men at han havde svært ved at tackle en udpræget uretfærdig handling.

Jørgen var aktiv fodboldspiller i Tvis Idrætsforening i perioden 1964 – 1989. Samtidig med træner/leder gerningen spillede Jørgen selv fodbold. Som ung var han en hyperfarlig, teknisk og lynhurtig værdifuld angrebsspiller på klubbens 1. hold og scorede rigtig mange mål, her i blandt flere spektakulære (som senere landsholdsstjerner som Preben Elkjær, Frank Arnesen m. fl. ville beundre, hvis de havde oplevet dem). Hvor mange scorede mål har Jørgen slet ikke tal på.

I sin aktive periode spillede Jørgen over 500 kampe for klubben. Det er givetvis en klubrekord, som vil bestå i rigtig mange år, og som næppe bliver slået. Præstationen bliver yderligere sat i relief, når Jørgen fortæller, at han aldrig har spillet på et old boys hold, men at rekorden udelukkende er sat som seniorspiller, hvor han først stoppede som spiller i 1989 som 42 årig – fantastisk fodboldkarriere.

For denne præstation modtog Jørgen i 1990 en fodboldstatuette fra Tvis Idrætsforening. En stor og kærkommen overraskelse for Jørgen, som ikke selv havde tal på de mange spillede kampe, og et velfortjent hædersbevis til en stor idrætspersonlighed.

Økonomi!

Som i andre dele af vort samfund spiller økonomien også en vigtig rolle i en fodboldafdeling i en idrætsforening. Der er utallige udgifter, der skal dækkes. Udgifter som spillernes kontingenter og div. tilskud fra kommunen slet ikke rækker til.

Igennem tiderne er der forsøgt og brugt mange kreative løsninger, for at skaffe de nødvendige beløb for at få kassen til at afstemme udgifterne.

Med Ole Bisgaard som idémand og igangsætter, godt hjulpet af Benny Dyrmosé og Søren Henriksen, blev der sidst i 60'erne etableret lokale messer i Tvis Sognegård med div. lotteri, koncerter samme sted og baller forskellige steder. Sponsorater fra det lokale erhvervsliv var dengang nærmest ikke eksisterende, men i forbindelse med disse messer blev der for første gang i klubbens historie tegnet annoncer sponsoreret af det lokale erhvervsliv.

Indtægterne ved afholdelse af div. baller (også beskrevet i første del) var et kærkommet tilskud til driften i afdelingen. Mange husker endnu de populære Sajyka-baller i 70'erne (navnet fremkommer ved, at ballerne blev holdt i den gamle kartoffelcentral, Sajyka, nu ejet af Actona) og div. Sankt Hans baller. Disse Sankt Hans baller blev ofte holdt hos venligtsindede bønder, som stillede laden til rådighed. Den gang var tobaksrøg en stor del af en festaften, og ild og røg, sammenblandet med hør og halm, er jo normalvis ikke den bedste cocktail, men mirakuløst skete ingen ulykker.

Op gennem 70'erne og 80'erne fik ballerne ofte betegnelserne "Forårsbal" eller "Efterårsbal". Festerne blev holdt i Tvis Sognegård, men da Tvis Hallen var færdig bygget, rykkede festivitassen her til. Tvis Hallen kunne jo rumme et væsentlig større publikum. For at kunne trække et stort publikum krævede det større, kendte og dyrere kunstnere og musikere, og den økonomiske satsning og risiko blev derved også større. Der var rigtig mange udgifter forbundet med et sådan arrangement, men de fleste år formåede bestyrelserne at lave et overskud. Men som et tidligere bestyrelsesmedlem udtrykker det: "De fleste år gav arrangementerne "underskud," og "underskuddet" kunne vi så bruge til at betale en træner for". Kreativiteten længe leve!

Skabelonen til et sådan arrangement var ofte spisning med hyggepianist, og ofte med lokale og populære "Polle" ved klaveret.

Efter spisningen var der dans med ret så prominente navne som Bjørn & Ok og lignende på scenen. Maden kunne købes, men i de fleste tilfælde også selv medbringes.

Det var dog arrangementer, der krævede rigtig mange kræfter af arrangørerne. Selvom mange menige medlemmer hjalp til, var det bestyrelsesmedlemmerne, der for alvor trak i arbejdstøjet, både før, under og efter, og ballernes antal ebbede ud i 90'erne.

Fra sidst i 60'erne begyndte man i det små at bede lokale virksomheder i Tvis om annoncesponsorater i lokale opslag i forbindelse med kampprogrammer og div. arrangementer.

Miniputholdet i 1984.

Bagerste række fra venstre: Uffe Bertelsen (træner), Brian ?, Nicolaj Vandborg, Rene Andersen, Thomas Brogård, Per Møller, Carsten Hansen og Hans Hansen (indehaver af Holstebro Kleinsmedie)
Forreste række fra venstre: Jonas Klinge, Olav Berthelsen, Bo Kamuk, Thomas Bundgård og Bo Sandal

Disse sponsorater udvides fra først i 70'erne til også at omfatte reklamer på spilletrøjer, som det kan ses på billedet ved siden af (hvem kunne i dag forestille sig et fodboldhold uden reklamer på tøjet) og senere til også at omfatte reklamer på masterne til lysanlægget, på

informationsmaterialer, bold- og beklædningsponsorater osv., til egentlige "sponsorpakker" målrettet helt specifikke opgaver og tiltag. Og jagten på sponsorater blev bredt ud til en betydelig større kreds af virksomheder i hele Holstebro Kommune. Ud over kontingenterne fra spillerne, blev denne

måde, at skaffe penge til klubkassen på, igennem årene den mest vigtige og givtige indtægtskilde til klubkassen og er det sikkert stadig.

Igennem årene er der forsøgt yderligere mange tiltag som økonomiske tilskud til foreningsarbejdet. Det være sig målaktier, juleskrab, salg af lodsedler, avisindsamlinger osv. Ligeledes er der igennem årene lavet adskillige forenings indkøbsaftaler med lokale sportsforretninger i Holstebro. Disse aftaler gav ofte en købsrabat til medlemmer af klubben, og klubkassen blev samtidig tilgodeset med et sponsorat fra forretningen eller gode rabatter ved indkøb af rekvisitter. Forretningen var så rimelig sikker på, at medlemmerne af klubben ville vælge netop deres forretning, når der skulle indkøbes sportsbeklædning til husstanden. Altså, det man populært kalder en ”win – win”.

I 1990 gav kommunen tilladelse til, at der måtte opstilles stationære bander omkring opvisningsbanen for ophæng af reklameskilte. Denne mulighed blev dog først udnyttet, da det fælles sponsorudvalg for både Tvis Idrætsforening og Tvis KFUM blev etableret sidst i nullerne.

Målaktier er også anvendt af flere omgange, både på senior- og ungdomsniveau.

I 1981 kunne man således læse et opslag i Pulsen: ”Alle kan tegne sig for 1 kr. pr. scoret mål på serie 4 holdet. Tegning af aktier kan foregå hos Tvis Brugs, Tvis Bageri, Slagter Jensen, F.K. Marked. Aktier giver gratis adgang til hjemmekampene!!” (Dvs. at der var tradition for, at man betalte entré til 1. holdets kampe). Hvor mange aktier der blev udstedt og hvor stort et beløb, der kom i klubkassen, melder historien intet om, men da det var det år, 1. holdet for første gang i fodboldafdelingens historie rykkede op i serie 3, må man da formode, at der var blevet scoret en del mål på dette hold.

For at styrke økonomien yderligere indgik fodboldafdelingen i 2005 og i 2006 en aftale med Jyske Bank om afholdelse af et en-dags arrangement kaldet ”Jysk 3-bold”.

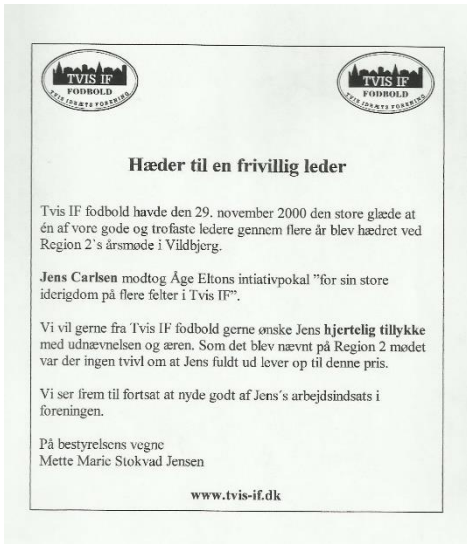
3-bold var udviklet af Brian Laudrup og Lars Høgh (tidligere landsholdsspillere) for microput, miniput og lilleput piger og drenge. Konceptet gik ud på, at spillerne fik så mange boldberøringer som muligt for at forbedre deres tekniske kunnen, og kampene spillede på en bane på 14 x 24 m. med mål i begge ender samt bander på alle 4 sider. Et hold bestod af 4 spillere, 3 spillere på banen og 1 udskiftningsspiller. Spilletiden var 6 – 8 minutter pr. kamp.

Det var store arrangementer for afdelingen med mange praktiske opgaver, idet der var tilmeldt 40 – 50 hold fra omegnsklubberne. Altså var der ca. 200 små spillere excl. forældre og tilskuere på idrætsanlægget. Klubberne skulle inviteres, telte skulle rejses, masser af forplejning indkøbes og organiseres, stævnekontor oprettes osv. Heldigvis fik man god hjælp af personer fra Jyske Bank, både før, under og efter, og arrangementet og indsatsen skæppede godt i klubkassen.

Indtil 2002 var det fodboldafdelingens selvstændige opgave at skaffe de nødvendige sponsorater til afdelingen. Et job som krævede mange resurser, og som mange bestyrelsesmedlemmer helst var foruden. I 2001 besluttede man i Tvis Idrætsforenings hovedbestyrelse at nedsætte et selvstændigt sponsorudvalg for samtlige afdelinger under Tvis Idrætsforening med start 2002. Dvs, at nu skulle afdelingerne ikke længere bruge kræfter på at indsamle sponsorbeløb, og for sponsorerne kunne det have den fordel, at de kun blev kontaktet af én person, og kun én gang om året eller færre ved flerårige aftaler. Det indsamlede beløb blev fordelt efter en fastlagt fordelingsnøgle.

Denne model udvides sidst i nullerne til et fælles sponsorudvalg gældende for både Tvis Idrætsforening og Tvis KFUM, og det indkomne beløb blev og bliver fordelt til afdelingerne efter en fastlagt fordelingsnøgle.

Ledere og lederpleje!

Når man taler med tidligere bestyrelsesmedlemmer, spillere og hvem som ellers har haft med klubarbejde at gøre gennem tiderne om emnet, hvordan det er muligt, år efter år, sæson efter sæson at blive ved med at drive en fodboldafdeling på frivillig basis, er de gennemgående kommentarer, at uden dygtige og arbejdsomme ledere var det heller ikke muligt.

Men hvor kommer alle disse ledere fra, og hvordan er de blevet interesseret i idrætsledergerningen, og hvordan kan det lade sig gøre, at travle personer, unge som ældre, familiemødre og fædre, år efter år, bruger rigtig meget af deres kostbare fritid i en forening, uden at stå med hatten i hånden og bede om betaling? Der er sikkert kun to ord der dækker: Fællesskab og interesse!

Mange ledere er blevet "indfanget" i fodboldafdelingens ledergerning gennem den kultur, de selv har oplevet som aktiv på banerne, og mange er kommet ind i "folden" gennem deres egne børns interesse for at spille fodbold. Mange har sikkert oplevet, at når man først har oplevet fællesskabets værdi og magi, tænker man ikke i penge og i timer, men udelukkende i at yde, til gavn for andre – i fællesskabet.

Til venstre: Mette Majgaard, en af de frivillige ledere, som det seneste årti har ydet en stor indsats i foreningen.

I protokollerne kan man læse, at bestyrelserne, som jo også er ledere, har været fuldt bevidste om, at uden disse dygtige ledere var fodboldafdelingen ikke eksisterende. Derfor kan man også læse om, at der er anvendt utallige ressourcer på kurser, sammenkomster og udflugter. Det være sig træner- leder- og idrætsskadekurser for unge som for voksne, uformelle som formelle sammenkomster ved opstart af sæsoner, det være sig fester ved sæsonafslutninger, samlinger ved opstart af sæsoner, det være sig Oplevelsesudflugter til Superligakampe, Pokalfinaler og landskampe i Parken i København ved afslutninger af sæsonen og adskillige incl. ledsagere.

Et indlæg i Pulsen i 1995

VELLYKKET FODBOLD TUR TIL AALBORG

TVIS IDRÆTSFORENING'S FODBOLDAFDELING HAVDE SØNDAG DEN 01/10 inviteret trænere, hjælpetrænere, holdledere til til top kampen i superligaen, Aab Ob Turen startede planmæssigt kl 1130 i bus med kurs mod team danmarks center i Aalborg, undervejs bød formanden for fodboldafd Jens Carlsen velkommen, hvorefter der blev trakteret med sandwich og en øl eller vand derefter blev der serveret kaffe og småkager

Velankommet til team danmark centeret blev vi budt velkommen af Aab's juniorkonsulent Per Damgaard som var vært ved en kop kaffe og en ostemad, mens vi nød kaffen fortalte Per Damgaard blandt andet om strukturen og opbygningen i Aab, spiller fiskeri, bredden i idrætten, vi kunne nikke genkendene til mange af de belyste problemer som han fremlagde, men dog i en helt anden målestok Der skal lyde en stor tak til junior konsulenten Per Damgaard for en levende og spændene gennemgang af strukturen i Aab.

vi tog dernæst på Aalborg stadion hvor vi var vidne til årets kamp på Aalborg stadion som endte med Aabs 3 måls sejr over Ob flere af deltagerne lurte på om bestyrelsen vidste, at det ville blive årets kamp, men heldigt var det.

Efter kampen kørte vi til centrum hvor vi spiste en god middag og Jens Carlsen overrakte Aabs junior konsulent nogle flasker god vin og takkede ham for en god dag i Aalborg Der efter gik turen til Tvis igen, møttede både på mad og intryk helt igennem en meget vellykket tur og hvor der fra deltagerne skal lyde et stort tak for en god oplevelse.

Alle foreningsledere ved af erfaring, at det at være leder/træner i en fodboldklub er et familieprojekt, som kræver visse ofre og afsavn på hjemmefronten. Derfor er det helt rimeligt, at ledsagere også får deres del af opmærksomheden og en stor tak for opbakningen og afsavnet, under en afslutningstur eller en afslutningsfest.

Utallige er de personer, der har ydet en fantastisk og ansvarlig indsats gennem fodboldafdelingens historie og har drevet afdelingen fra afdelingens oprettelse i 1923 og frem til det, vi kender d.d. Vi bøjer os ydmygt i støvet og sender alle en stor og velfortjent TAK!

Afslutning!

Forfatterne har valgt at slutte beretningen ved udgangen af 2012. Vi synes året er et passende år at lave en skæring på, idet 2012 blev året, hvor Tvis Idrætsforening blev sammenlagt med Tvis KFUM under det "mundrette" navn "Tvis KFUM og Idrætsforening". Den nye forening blev erklæret vedtaget på den stiftende generalforsamling d. 05.12.2012 kl. 22.02.

Ikke at vi tror, at denne sammenlægning bliver til skade for fodboldafdelingen eller de øvrige afdelinger. Tværtimod føler vi os overbevist om, at sammenlægningen vil gavne lokalsamfundet og fællesskabet.

Forfatterne er bekendt med, at denne beretning kun indeholder et lille udpluk fra dagligdagene i afdelingens hverdag. Det er dog vort håb, at beretningen trods alt har åbnet et lille vindue til et kig bag ud. At den giver en pejling af udviklingen gennem årene, at den belyser bestyrelsesmedlemmernes, trænerens, ledernes og de aktives indsats, og afspejler lidt af samfundsudviklingen gennem årene.

Vi takker ydmygt alle, som har hjulpet med at gøre denne beretning mulig. Tak til Herman Jensen, Tage Jakobsen, Jørgen Bang, Mette Marie Stokvad Jensen, Kent Hartmann, Mette Majgaard m. fl. for gode kopper kaffe og snak, samt tak til alle de personer, der er blevet kontaktet for snak i telefonen, for hjælp til at støve så mange protokoller frem som muligt og sætte navne på spillerne på holdbillederne.

Vi ønsker den siddende og de kommende bestyrelser rigtig god vind og arbejdslyst fremover med ordene:

I leder en afdeling der bygger på stolte traditioner – byg endelig videre på disse!

Tak for opmærksomheden!
Søren Henriksen og Jens Carlsen.
Marts 2015!